І чужому научайтесь,
Свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюз: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: — BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXIII. Ч. 138. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 29-го ЛИПНЯ 1966 10 ЦЕНТІВ — 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, JULY 29, 1966 No. 138 VOL. LXXIII.

ОСТАННІ ВІСТІ

Четвер, 28-го липня 1966

В АМЕРИЦІ

ГЕНРІ ГОЛДВОТЕР ДОМАГАЄТЬСЯ, щоб президент Джансон впродовж двох тижнів відвідував муринські дільниці в більших містах та своїм особистим впливом старався впливати на негритянське населення, щоб не викликувало расових заворушень. Пресовий секретар Білого Дому Білл Д. Моєрс заявив журналістам, що Президент вже виявив своє становище до расових вуличних заворушень в своїх промовах та на пресовій конференції. Колишній сенатор і республіканський кандидат на президента Голдвотер промовляв в Крайовому Пресовому Клюбі у Вашингтоні і казав, що негритянське населення сподівалося більше від Уряду, який обіцяв йому забагато, чого тепер не можна здійснити.

БІЛИЙ ДІМ ПРОСИТЬ СЕНАТ, щоб не схвалював закону проти страйку на летунських лініях, бо є надія, що в найближчому часі прийде до закінчення страйку машиністів, який триває вже 21 день. Секретар праці Віллард Вірц заявив в Сенаті, що він в п'ятницю 29-го липня повідомить Сенат, чи треба буде окремого закону, щоб припинити страйк.

ЗДА МАЛИ 1-ГО ЛИПНЯ Ц. Р. 3.093.356 вояків, як про це повідомив Департамент Оборони 26-го липня. Від 1-го червня до 1-го липня збройні сили цієї країни збільшилися на 37.516 вояків. В липні мають покликати до військової служби 28.500 рекрутів, в серпні 36.600, а у вересні 31.300.

АСТРОНАВТ КОМАНДОР ЮДЖІН А. СЕРНЕН дістав відзначення з рук шефа морських операцій адмірала Дейвіда МекДоналда. Адмірал запитав астронавта, як він „проходжувався" по космосі в червні цього року під час лету довкола Землі в Джеміні 9. Астронавт Сернен із усміхом відповів адміралові: — це ціла проблема. Підсвідомо я пробував свого роду плавання по космосі, бо це не було жадне ходження.

ІСТОРИК В ОБОРОНІ СВОГ ОПРАВА писати правду про померлих суспільних діячів. Видавництво „Рендолс Гавз" в Ню Йорку видало книжку історика д-ра Силвестра К. Стівенса під заг. „Пенсилвенія — місце народин нації", в якій автор згадував сталевого магната і філянтропа Генрі Клея Фріка. Його донька Гелен Клей Фрік внесла скаргу до стейтового суду в Пенсилвенії, домагаючися заборонити поширювати цю книжку, бо в ній є фальшиві твердження про її батька. Стейтовий суд в Пенсилвенії готов признати слушність пані Фрік, але автор книжки звернувся до федерального суду, щоб оборонив його право писати правду згідно з першою і чотирнадцятою поправками до Конституції. Д-ра Стівенса підтримують 14 визначних американських істориків.

АМЕРИКАНСЬКИЙ ЕКСПОРТ В ЧЕРВНІ ц. р. збільшився на 5 відсотків в порівнянні з травнем ц. р. і становив $2,485,800,000. Імпорт в червні збільшився на 2 відсотки і становив $2,114,900,000. Це вже четвертий черговий місяць, в якому збільшується імпорт. В перших шістьох місяцях ц. р. експорт збільшився на 8 відсотків в порівнянні з минулим роком і виносив $28,718,000,000 в річному відношенні. Річне відношення дістаємо таким способом, що експорт з одного місяця множимо через 12. Імпорт в цьому році збільшився аж на 15 відсотків в порівнянні з 1965-им роком і становив $24,649,000,000 в річному відношенні. В минулому році експорт перевищував імпорт на $5,200,000,000. Цього року ця надвишка, покищо, становить $4,100,000,000 в річному відношенні.

У СВІТІ

ФРАНЦУЗЬКИЙ МІНІСТЕР МОРІС КУВ ДЕ МУРВІЛЬ виявив вдоволення з Французьких заходів для зближення із країнами Східної Европи. Звертаючись до преси після розмов із провідниками Чехословаччини де Мурвіль сказав: чехи розуміють заміри Франції і бажають піти тими самими шляхами. Французький міністер закордонних справ відвідав крім Совєтського Союзу Румунію, Болгарію і Польщу.

В СУДАНІ ПАРЛЯМЕНТ ВИБРАВ НОВОГО ПРЕМ'ЄРА. Став ним Саєд Садик аль Магді, президент впливової Умма Партії на місце попереднього прем'єра Могаммеда Агмеда Мангу. Магді має щойно тридцять років і він є наймолодшим прем'єром в історії Судану. Походить із родини славного в історії Магді, який створив модерний Судан.

В САЛІСВЕРІ, В РОДЕЗІЇ АРЕШТУВАЛИ ДЕВ'ЯТЬ ПРОФЕСОРІВ І ДЕСЯТЬ СТУДЕНТІВ УНІВЕРСИТЕТУ. Про це повідомив парлямент міністер права і порядку Дресмонд Ляярднер Буркі, заявляючи, що арештовані намагалися насильно привернути інших студентів на свою сторону. Між арештованими є одна жінка.

СССР, ПОЛЬЩА І БОЛГАРІЯ ВІДКИНУЛИ ПРОПОЗИЦІЮ ЗДА на започаткування розмов про заборону нуклеарної зброї обговоренням тих проблем, які є сприйнятливі для всіх 17-тьох учасників нарад у Женеві. Американський делегат запропонував був, щоб створити місток для засадничого договору, з'ясувавши всі ті точки, що їх можуть прийняти всі сторони. Москва вимагає, щоб заки говорити про заборону вживання нуклеарної зброї заборонити вивіз цієї зброї до країн, які не мають своєї власної нуклеарної зброї, чим хоче обмежити американський воєнний потенціял у світі.

БРИТІЙСЬКИЙ НАЙВИЩИЙ СУД, ЯКИМ ЯВЛЯЄТЬСЯ ПАЛАТА ЛОРДІВ, виніс постанову, що він може змінювати свої власні постанови. Дотепер існувало право ще з 1898, в якому було сказано, що постанова Палати Лордів незмінна й обов'язує в наступних випадках. Помилкове рішення Палати Лордів міг виправити тільки парлямент.

БРИТІЙСЬКИЙ ПРЕМ'ЄР ВІЛЬСОН ЗНАХОДИТЬ КОМПРОМІС із Конґресом Професійних Спілок в справі замороження підвишки платень. Зорганізоване робітництво в Британії невдоволене з нової економічної політики британського прем'єра відносно замороження платень. Професійні спілки вимагають спеціяльного трактування робітників, з низькими заробітками, як також підвишки у тих підприємствах, де збільшується продуктивність.

КНЯЗЬ СІҐАНУК ГОСТРО ЗААТАКУВАВ КОМУНІСТИЧНІ ЗАЗІХАННЯ, що з сусіднього Ляосу загрожують Камбоджії. Стаття у липневому числі журналу „Фомпет", що його редактором є самий Сіґанук, критикує претенсії про-комуністичного Патет Ляо до частини Камбоджії. Як відомо, князь Сіґанук підтримує позицію В'єтконгу проти „імперіялістів", але — коли йде про власну країну — його думка про комуністичну загрозу інша.

Сенат схвалив $792 мільйони на військову допомогу закордонним державам

Вашингтон. — Сенат 27-го липня більшістю 82-ох голосів до 7-ох схвалив 792 мільйона долярів на військову допомогу запризначеним закордонним державам. У 3ід домагався на цю ціль 917 мільйонів долярів, але Сенатська Комісія Закордонних Справ зменшила цю суму до 892-ох мільйонів долярів, а повний Сенат зменшив її до 792-ох мільйонів дол. Треба додати, що сума 638-ох мільйонів долярів на військову допомогу Південному В'єтнамові міститься в законопроєкті про видатки на оборону ЗДА. Сенатор демократ із Південної Дакоти Джордж МекГоверн пропонував зменшити видатки на військову допомогу на 250 мільйонів дол., але Сенат відкинув цю пропозицію більшістю 71 до 23-ох голосів. Голова Сенатської Комісії Закордонних Справ сенатор демократ із Аркенсо Дж. В. Фулбрайт голосував проти цього законопроєкту. З ним ще 6 демократичних сенаторів були проти цього проєкту. 26-го липня Сенат схвалив 2 більйони дол. на економічну допомогу закордонним країнам. Палатна Комісія Закордонних Справ схвалила видатки на економічну і військову допомогу закордонові в одному законопроєкті. Провідник демократичної більшости в Сенаті сенатор Майк Менсфілд старався недопустити до зменшення видатків на військову допомогу закордонові, але його змагання не мали успіху.

Труднощі при ухвалюванні проєкту про скасування расових обмежень в мешканевій справі

Вашингтон. — Палата вже три дні продовжує „дебати над законопроєктом про скасування расових обмежень при продажу домів і винаймуванні мешкань. Прорядові демократичні конґресмени бачать, що не всі їхні демократичні колеги підтримують урядовий проєкт, тому стараються, щоб республіканські конґресмени підтримали їх в цій справі. Але республіканці досі не виявили свого становища до урядового проєкту. Провідник республіканської меншости в Палаті конґресмен із Мишиґен Джералд Р. Форд сказав: „Уряд, як республіканці будуть голосувати в цій справі." Також і самі негритянські представники не займають однієї лінії в цій справі. Войовничі негритянські провідники насміхаються з урядового проєкту, а поміркований його підтримують в основі, але хотіли б, щоб були загострені деякі його пункти. Проєкт про мешкання і родини з частиною законопроєкту про охорону громадянських прав негритянського населення. Цей проєкт натрапляє на найбільші труднощі, бо численні демократи є проти нього, кажучи, що він порушить конституційні права американців.

362-ий Відділ УНС у Брістолі влаштував концерт

Брістоль, Пенсилванія.— Український фестиваль танку і пісні став великою атракцією для всієї округи Брістолю у стейті Пенсилванія. Фестиваль був зорганізований 262-им Відділом Українського Народного Союзу і відбувся у великій авдиторії в Левіттави, під Брістолем (19-го червня). У цьому фестивалі взяла участь пані Маріяна Сухенко — мисс „Союзівки" на 1965-66. У програмі були танці, введені групою молодих танцюристів, що їх підготував за зразками Василя Авраменка Дмитро Надраґа, при співучасті своєї доньки — Уляни, яка цього літа була в групі студентів, затруднених на Союзівці. При фортепіяні була Лідія Сухенко, що акомпанювала танцюристам Галина Ванцур, Микола Литвин і Євген Дума. Імпрезою проводив Іван Гурин. Танцювальна група відтанцювала низку народних танців, між ними чумачок, козачок, аркан, метелицю, женчичок, запорожець, коломийку, катерину, гопак й інші. Панна Маріяна Сухенко відспівала пісню Гершвіна-Вейла „Мій корабель". Фестиваль втішався увагою публіки, яка прибула в числі понад 350 осіб. Це був успіх не тільки 362-го Відділу УНС, але всієї української громади в Брістолі й околиці.

● У Туреччині прийнято закон про амнестію для всіх політичних в'язнів з часу державного перевороту в 1961 році проти тодішнього уряду Аднана Мендереса. Того прем'єра і його двох міністрів засудили тоді на смерть і повісили, а президента Селяля Баяра і 9-ох міністрів засуджено на досмертну в'язницю. Тисячі членів тодішнього режиму і його прихильників були засуджені на різні в'язничні кари. Селяля Баяра звільнили недавно.

ПІСЛЯ ЗАВОРУШЕНЬ У КЛІВЛЕНДІ

Расові заворушення в Клівленді, супроводжені демолюванням і грабуванням крамниць та мешкань, спричинили важкі пошкодження а то й руїну багатьох вулиць і площ в негритянському гетто Гу. Тепер почалося вичищування й упорядкування вулиць і здемольованих домів та підприємств. На фото: Вояки Національної Ґвардії охороняють одну із зруйнованих вулиць в Гу.

Британський прем'єр Вільсон прибув до ЗДА

Лондон. — В четвер прибув до ЗДА британський прем'єр Гарольд Вільсон для переведення важливих конференцій із американським президентом Джансоном. Розмови двох провідників західнього світу важливі з уваги на останній побут Вільсона у Москві, де він намагався вплинути на Совєтський Союз у справі замирення у В'єтнамі. Вільсон підтримує американську політику у В'єтнамі, не зважаючи на деяку опозицію лівого крила своєї Партії Праці. Темою розмов крім В'єтнаму будуть теж економічні справи, головно ратунок британського фунта перед девалюацією, що стає світовою проблемою. У жовтні відбудеться конференція урядової Партії Праці в Англії і теперішні розмови Вільсона з американським президентом допоможуть йому скристалізувати своє політичне становище.

Сенатор Менсфілд вимагає редукції збройних сил ЗДА в Европі

Вашингтон. — Демократичний сенатор з Монтани Майк Менсфілд, провідник сенатської більшости, виступив в середу 27 липня ц. р. з вимогою зредукувати вже тепер кількість збройних сил ЗДА в Европі, зменшуючи при цьому також кількість осіб із їхніх родин і цивільного персоналу, що перебувають там разом з військовиками. Свою вимогу Менсфілд мотивував надмірним збільшенням коштів в'єтнамської війни, конечністю використання військових сил ЗДА в інших областях світу, як також змінами в політичній ситуації в Европі. Перебування американських військ мала б відбутися двома етапами: найперше виведення 75 тисяч американських вояків із Франції, де вони стаціоновані вже багато років, по-другому, зменшенням сил ЗДА в Німеччині та в інших країнах Европи. Загальну кількість збройних сил ЗДА в цих країнах встановлюють на 330. 000 вояків. У зв'язку з виступом сенатора Менсфілда, представники департаменту оборони заявляють, що покищо немає ніяких плянів щодо редукції збройних сил ЗДА в Европі, але ж не виключають такої можливости. З вимогою Менсфілда пов'язані повідомлення з Бонну про те, що державний секретар ЗДА Роберт МекНамара переговорював недавно із західнонімецьким міністерством оборони в справі зменшення кількости стаціонованих в Західній Німеччині бомбардувальників, вирядженних в атомову зброю. Кола зближені до сенатора Менсфілда заявляють, що його виступ був подиктований виключно його власними поглядами, а не напрямними офіційної політики. після другої світової війни, і зменшенням на десять процентів збройних

ЗДА порадили маршалові Кі обмежити свої воєнні пляни

Сайгон. — Американські чинники у Сайгоні порадили маршалові Кі не висувати плянів про наступ на Північний В'єтнам. Це сталось у висліді інтерпеляцій і в політичних колах і в Конґресі відносно заяви маршала Кі на пресовій конференції в Сайгоні, де він висловився, що війна у В'єтнамі продовжиться ще на п'ять чи десять років, якщо аліянти не забажають почести наступу на Північний В'єтнам. Ця заява прем'єра Південного В'єтнаму іде в конфлікт з політикою ЗДА для припинення агресії Північного В'єтнаму на Південний. Вона і незручна тепер, коли в Північному В'єтнамі підготовляють суд над американськими полоненими, обвинувачуючи їх у воєнних злочинах. У своїй промові в Сайгоні Кі говорив, що в'єтнамці приготовані на довгу двадцятирічну війну. Ганой запротестував проти агресивної заяви Кі до Міжнародної Контрольної Комісії. Не зважаючи на ці різниці щодо військової тактики, американські летуни повели і вогонь з налет на воєнні об'єкти в Північному В'єтнамі. В цьому налеті, якого ціллю було бомбардування складів пального, пропали два американські бомбардувальники. Залога цих літаків врятована.

Червоний Хрест В'єтконгу заявляє, що що полонені ЗДА будуть трактовані гуманно

Вашингтон. — З кіл американського Червоного Хреста повідомляють, що Червоний Хрест так званого „Національного Визвольного Фронту Південного В'єтнаму", значить в'єтконгу, передав американським офіційним чинникам посередньо запевнення, що американські полонені, які находяться у полоні військових з'єднань названого „визвольного фронту", будуть трактовані гуманно. Ці запевнення були висловлені також вже кілька місяців тому в листуванні між Товариством Червоного Хреста „Національного Визвольного Фронту Південного В'єтнаму" і Міжнародним Комітетом Червоного Хреста. Такі ж самі запевнення щодо гуманного трактування полонених були передані Товариством Червоного Хреста в Північному В'єтнамі. Про приватно ініційовані контакти з Червоними Хрестами в'єтконгу і Північного В'єтнаму звітував в середу 27 липня ц. р. під час переслухань в сенатській підкомісії для справ втікачів Абба П. Шварц, колишній адміністратор бюра для консулярних справ при державному департаменті ЗДА. Згідно із його ствердженням, встановлення контактів з північнов'єтнамським Червоним Хрестом було легшим й успішнішим, як із Червоним Хрестом в'єтконгу. Встановлення зв'язків з останнім було тяжчою справою, бо це в'єтконгське товариство Червоного Хреста не є зв'язане офіційно з Міжнародним Червоним Хрестом. Контакти з ним відбувалися через Гонг Конг або Камбоджу.

Тенісові першості Сходу відбудуться на „Союзівці"

Вже цієї суботи і неділі, 30-го і 31-го липня, відбудуться на „Союзівці" тенісові змагання за першість Союзу Українсько - Американських Спортових Товариств — Схід. Це будуть першості в конкуренціях чоловіків, жінок, юнаків і юначок. Влаштовує ці індивідуальні тенісові першості Сходу Карпатський Лещетарський Клюб з Ню Йорку, і його члени кермуватимуть ними. Початок змагань визначений на 10-ту годину ранку в суботу, 30-го липня. Першуни одержать нагороди, в тому й традиційну вже чашу, яку з фундував д-р Володимир

В Рочестері відбулася велика маніфестація Тижня Поневолених Націй

Рочестер, Н. Й. (Б. Г.) — „Росіяни, забирайтеся геть з „України!... Під таким кличем, в суботу, дня 23-го липня ц. р. проїздила вулицями північнойового міста Рочестеру, Н. Й., велика моторизова автомашин в числі 102 до Гайленд Парку під охороною міської поліції. В годині 4.30 по полудні на площу при вулицях Рідж Ровд і Гадсон почали прибувати українці, литовці, мадяри і лотиші, бо минулої неділі під усіми церквами були порозкидані летючки, що закликали поневолені народи до маніфестації. Загратоване тюремне вікно, крізь штаби ґрат простягнуті закованi руки (мистецьке виконання Евстахія Загачевського), дуже вимовно вражало кожного, хто одержав цю летючку до рук.

З автомашин з відповідними транспарентами сформувалася довга-предовга моторкада. На самому переді відкрита автомашина, а в ній зодягнуті дівчата в національні ноші (українка, мадярка, литовка) і хлопець (лотиш), що репрезентують об'єднані народи АБН-у в Рочестері, Н. Й. За ними друга автомашина, на ній спереду напис „УКРАЇНА", а за нею в автомашинах священики обох віровизнань, представники АБН-у і громадянство. На кожній автомашині українські і американські прапори. На транспарентах написи: „Росіяни, забирайтеся геть з України", а дальше знову „Росіяни, забирайтеся геть з Литви, а потім знову те саме... з Мадярщини, Латвії, Естонії".

Моторкада доїздить до парку і на естраду виходить голова міжнародного відділу АП АБН адвокат Вільям Андрушин і відкриває маніфестацію. Вітає посадника міста Лемба і просить його на естраду. Посадник Лемб вітає маніфестантів і вручає адвокатові проклямацію Тижня Поневолених Народів, яку то проклямацію відчитує голова АП АБН. Приявні акламацією приймають до відома текст проклямації. Промовляють дальше мейор міста Лемб, конґресмен Френк Гортон, радний міста Стівен Мейт. Всі вони висловлюють у своїх промовах однозгідність із слушними змаганнями поневолених народів, признають, що СССР нині одна з найбільших колоніяльних імперій, яка держить під багнетом мільйони людей. Закликають уряд і нарід перевірити доцьогочасну політику відносно Східньої Европи. Другу частину маніфестації провели на естраді етнічні групи своїми національними танками. Найкраще вийшли українці, танцювальна група молодих танцюристів „Черемош", під вмілим керівництвом балетмайстра Ярослава Кужіля. Друге місце належиться литовцям, які теж гарно відтанцювали свої народні танці під кер. вчительки п. Реґіни. Про маніфестацію писала на другий день американська місцева преса.

Проф. Яр. Рудницький звітував про поїздку до Европи

Вінніпеґ. (М. Б-о) На зібранні Україн. Вільної Академії Наук — УВАН у Канаді дня 18-го липня ц. р. голова УВАН проф. Яр. Рудницький подав звіт із своєї наукової поїздки по Европі в місяцях червні і липні. Він відвідав і дав доповіді в трьох осередках українського наукового життя в Европі: В Римі (УКУ), Мюнхені (УВУ) та Сарселі (НТШ), крім цього він провів від УВАН акцію відзначення перебування Мих. Коцюбинського на Капрі та на Сицилії (в Мессіні й Таорміні). В Лондоні, Англія, проф. Рудницький взяв участь у 9-му Міжнародному Конгресі Назовництва в днях 4-8-го липня, як офіційний представник Канади в ІКОС. Він виголосив дві наукові доповіді, був обраний віцепрезидентом Комітету Далекопрестірного Назовництва, що в днях 4-го й 6-го липня відбув свої конвенції. В загальному про. Рудницький відмітив зріст українського наукового життя в Европі, часом серед дуже невідрадних матеріяльних умов.

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

ФРАНКІВСЬКА НАУКОВА СЕСІЯ У ПАРИЖІ

Париж. — У рамцях „дня НТШ" відбулася в Парижі, в салі Мадам, 26 червня 1966 наукова Сесія, присвячена 50-літтю смерти Каменяра, у присутності 60 осіб публіки. Програма Сесії складалася з відкриття (проф. В. Кубійович, голова Европейського НТШ) та доповіді проф. д-ра Ю. Блохина-Бойка, який обговорив уривок своєї більшої праці про Франка, а саме поеми п. н „Панські жарти" та „Смерть Каїна".

„УКРАЇНСЬКА ГОДИНА" В ПРОВІНЦІЇ МІСІОНЕС В АРГЕНТИНІ

Буенос Айрес. — В місті Обера, в провінції Місіонес в Аргентині, управа філії кредитової кооперат. „Відродження" та її членів — місцевих купців і промисловців зорганізувала українську радіопередачу. В своєму першому слові в програмі „Українська година" підкреслено, що це радіомовлення започатковано представниками української спільноти, яка в початках разом з аргентинським народом, знайшла у тій країні пристановище і свободу. В цього століття поселились в провінції Місіонес і, перебуваючи в дружніх відносинах з радіопередач „Української години" було проголошено, що в місті Обера є багато українців, співгромадян аргентинського народу, прихильників свободи і справедливости і тому поставлено внесок, щоб у „столиці гір" Обері одну вулицю або площу назвати іменем великого мужа і борця за волю — Тараса Шевченка.

ВІДБУДЕТЬСЯ НАРАДА ПРЕДСТАВНИКІВ ФКУ

Лорейн, Огайо. — Тут в суботу, 27-го і в неділю 28-го серпня відбудеться з'їзд представників Фонду Катедр Українознавства з нарадами, що порушать важливі справи цієї фундації. За звідомленням Головної Екзекутиви з дня 25-го липня фонд має 212,849.98 дол.

ПРОФ. С. ГОРАК ДОПОВІДАЄ НА КОНҐРЕСІ ІСТОРИКІВ

Ню Йорк. — На Конґресі Американського Історичного Товариства, який відбудеться з кінцем ц. р. в Ню Йорку, виголосить доповідь український учений д-р Степан Горак, професор Ілинойського Університету.

До участи в Конґресі запросив д-ра С. Горака Підготовчий Комітет Конґресу. Тема доповіді буде: „Київська Академія — мостом до Европи 17 століття".

Гук для чемпіона Сходу в конкуренції чоловіків.

В цьому році, як і десять попередніх роках, будуть влаштовані тенісові першості Української Спортової Централі Америки і Канади у вільні від праці дні 3-го, 4-го і 5-го вересня, у зв'язку із Днем Праці.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.

Передплата: На рік $12.00; на пів року $6.25; на три місяці $3.25. В Джерзі Сіті і закордоном: На рік $14.00; на пів року $7.50; на три місяці $4.00. Для членів УНСоюзу, чоловіків і жінок — 65 центів місячно. За кожну зміну адреси платиться 10 центів. Чеки і money orders виставляти на: "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

Рятунок британського фунта

У Британії протягом довшого часу поглиблюється інфляція. Постійно зростають ціни на товари, підвищуються заробітки та платні працівників, і все це дістєся без контролі. В такій ситуації з кожним днем втрачає на вартості британський фунт, що загрожує країні повною господарською кризою. Уряд став перед проблемою: як рятувати державне господарство? Хоч уряд прем'єра Вільсона не є соціялістичним а повному розумінні цього слова, все ж таки це уряд Партії Праці, що має соціялістичну програму, і можна було сподіватися, що він шукатиме порятунку в зцентралізованому плянуванні. Але Вільсон не пішов по цій лінії. Здаючи собі справу з поваги економічої ситуації, він удався до радикальних способів її рятування

Супроти традиційної лінії Партії Праці Вільсон застосував політику замороження цін і платень на шість місяців, а також підніс податки на 500 мільйонів річно і скоротив урядові видатки на 280 мільйонів. Ці надзвичайні заходи не пройшли без спротиву в самому уряді. Заступник прем'єра, Джордж Бравн подався до димісії, не згоджуючись з економічною політикою прем'єра, і лише для рятування престижу партії повернувся до складу уряду. Невдоволені заходами Вільсона і професійні спілки, що є основою Партії Праці. Замороження платень разом із підвищенням податків б'є передусім по професійних спілках, які, постійно домагаючись підвищення платень і більших соціяльних забезпечень, частинно завинили в нестабільності економіки. Прем'єр Вільсон своїми непопулярними заходами ризикує своєю особистою політичною кар'єрою, як і політичною долею Партії Праці.

Цей відважний акт британського прем'єра подиктований поважним становищем країни, яка стоїть перед повною інфляцією. Широку підтримку в своїй новій економічній політиці знайшов Вільсон у американських чинників. ЗДА свідомі того, що крах британського банку може потрясти і американським банком. Упадок британського фунта може привести до упадку й американський доляр. Це тим більше, що й у ЗДА завважується інфляційні тенденції, які виявляються у постійному зростанні цін і постійному підвищуванні платень. Правда, між економічною ситуацією в Британії й у ЗДА велика різниця. В Британії всього лише один відсоток безробітних, але продукція стоїть на мертвій точці. У ЗДА безробіття втримується на постійному поземі — коло 4%, але продукція зростає на 3.5% річно.

Криза британського фунта не обмежується Британією. Якби справді фунт упав і потягнув за собою доляр, тоді всьому світові загрожувала б депресія, що її пережило людство в 30-их роках, коли заломилась вся монетарна система. Тож цілий світ зацікавлений у стабілізації британського фунта. Девальвація фунта на світовому ринку може потягнути за собою девальвацію банкнотів інших держав. Тоді очі всіх звернуться на ЗДА. Чи Вашингтон міг би собі дозволи на девальвацію доляра? Сама думка про це поставила б під обстріл запас золота в американському держав. банку. ЗДА мають золота на 13.5 більйона долярів, — ушестеро більше, ніж Британія. Але й закордонні зобов'язання (доляри в руках інших урядів) становлять стільки ж більйонів, а крім того 12 більйонів тримають у своїх руках приватні чужинні підприємці. З хвилиною, коли долярові загрозить девальвація, всі чужинні вірителі зажадають виплати у золоті, що означатиме кінець доляра, хаос у світовій економіці і — нову депресію.

Це — лише теоретична загроза, але, щоб її усунути, треба рятувати передусім британський фунт.

М. Чировський

ПРОФСПІЛКИ І ЕКОНОМІКА

На початку треба підкреслити, що в історичному аспекті американські професійні спілки багато допомогли робітникові поліпшити його долю і значно зміцнити його позицію в народному господарстві. Вони додатньо вплинули також на зміну структури економіки ЗДА та на її процеси. Домагаючись вищих платень для зростаючої кляси робітників, професійні спілки стали одним із важливих факторів у раціональнішому та справедливішому розподілі народного прибутку; вони привели цей розподіл до кращої пропорції із щораз вищою продуктивністю технологічно-прогресивних господарських процесів.

У висліді цього в значній мірі збільшилась купівельна здібність американської спільноти, зросло запотребування на вищої якости харчі, телевізори, авта, доми і т. д. А поширене ринкове запотребування стало приносити високі зиски для підприємств, підносячи темп виробничих процесів.

Але й на цьому не кінець. Професійні спілки, домагаючись вищих платень і інших благ для робітника, підбивали кошти праці і там змушували підприємців раціоналізувати підприємства: поліпшувати виробничі методи і організаційну побудову, вводити технічні іновації, нові машини і автоматизацію. Через це продуктивність росла, а кошти і ціни спадали, уможливлюючи збільшене споживання, дальше поширення ринку і безперебійний розгін економіки.

Однак всі ці позитивні наслідки агресивної діяльности професійних спілок мали також від'ємні моменти: посилені коньюнктурні коливання, поворотні хвилі безробіття, страйки, що потрясали всією економікою, послаблення конкуренційної сили американських виробів на міжнародних ринках через високі кошти праці в порівнянні із коштами праці закордоном.

Проте, треба застерегтися, що всі ці додатні та від'ємні явища в американському народному господарстві були спричинені не лише професійними спілками, але й іншими важливими факторами: новими економічними теоріями, стосованими в господарській політиці, державною політикою, воєнними подіями тощо.

Найважливішим засобом професійних спілок завжди були страйки, які відіграли і відіграють у великій мірі позитивну ролю в економіці ЗДА. Але страйки бувають усправедливлені, позитивні, і — шкідливі, негативні, навіть кримінального характеру. Як же відрізнити „добрий" страйк від „злого"?

Крім різного роду суб'єктивних мірил, це питання намагалися розв'язати з помічччю законних приписів, виходячи з стародавньої засади: „хоч твердий закон, а все ж таки закон". І — краще з ним, як без нього.

І от закон заборонив несподівані страйки, вимагаючи заздалегідь виповлення контракту праці і попередніх переговорів. Заборонено т. зв. юрисдикційні страйки, якими управи спілок тероризували підприємців, жадаючи від них визнати лише себе у випадку конфлікту між двома спілками, що претендують на репрезентацію тієї самої групи робітників. Звичайно, в цих випадках потерпілою стороною був підприємець, по суті непричетний до конфлікту.

Заборонено т. зв. солідаризаційні страйки спілок проти непричетних компаній в часі тривання легального контракту праці, ведені з метою допомогти іншим спілкам.

До цієї самої категорії належать і т. зв. солідаризаційні бойкоти. Недозволені законом є також страйки „дикі", тобто заініційовані не легальною репрезентацією професійних спілок, а самозваними особами. Поза законом є і „сидячі" страйки, коли робітники окупують фабрику, днюють там і ночують, не дозволяючи підприємцеві продовжувати виробничого процесу. Є ще й інші, другорядні форми незаконних страйків.

Дійсною проблемою є легальні страйки у найбільш суттєвих ділянках народного господарства, які дуже болючо можуть пошкодити не лише економіці, а й соціяльним та політичним інтересам країни. Це — страйки в підприємствах, що постачають населенню воду, електрику і газ, на залізничному, летунському, автомобільному і морському транспорті, в сталеварнях і автопромисловості.

Господарський стан в цих двох останніх ділянках визначає, чи американська економіка в проспериттеті, чи в рецесії.

Страйк у найважливіших ділянках народного господарства приносить величезні втрати і є ледве чи морально оправданий.

Закон Тафта-Гартлі лише частково зараджує лихові, забороняючи, у випадку загальної кризи, страйк на 80 днів і примушуючи професійну спілку і компанію протягом цього часу інтенсивно провадити переговори. Але, коли б вони не договорилися, страйк, говорячи теоретично, може продовжуватися в безконечність. В багатьох випадках протягом цих 80 днів справу нового контракту праці полагоджувано головно під загрозою Президента і законодатних палат ввести новий антистрайковий закон, що означав би збільшення державної регляментації народного господарства. А цього боїться і світ праці і світ капіталу.

Три роки тому надзвичайно скрутну ситуацію створила загроза загального страйку на залізницях, які не підпадають законові Тафта-Гартлі. Конфлікт полагоджено півзасобами, особистими впливами і на тимчасовій базі. Нині ми є свідками страйку механіків летунських ліній, які регулюються тим самим законом, що й залізниці.

Страйки в торговельному мореплавстві, на ракетних і атомових базах, на залізницях, які вводили країну в дуже скрутне положення, спонукували багатьох призадуматися над можливістю розв'язки цієї дразливої проблеми. В 1963 році Голдвотер, Дірксен, Гріфін та інші пропонували для цього примусовий арбітраж, удержавлення підприємств ключових галузей індустрії на час страйку або таки просто заборону страйкувати, при чому окремі установи мали б пильнувати, щоб конфлікти розв'язувано справедливо.

Страйк механіків летунських ліній знову привернув загальну увагу до цього питання. Країна загрожена інфляцією, а професійні спілки домагаються щораз вищих платень. ЗДА ведуть війну у В'єтнамі, а тим часом юнії унерухомлюють повітряну комунікацію. А страйк у часописах чи ж не трагічний?

Сенатор Левші з Огайо знову запропонував провести закон про примусовий арбітраж для основних галузей промисловости. Джевітс із Ню Йорку пропонує тимчасову федеральну адміністрацію підприємства на основі відповідного законодатного акту. Пригадують, що і президент Джансон в минулому висловлювався за антистрайковий закон, але покищо жадної конкретної пропозиції у цьому відношенні не вніс. Секретар праці Вірц, який саме мусів включитися у переговори між летунськ. компаніями і їхніми механіками, завважив, що під теперішню пору годі кадіятися на новий протистрайковий закон. Чому? — легко можна здогадатись.

Рік 1966-ий є виборним роком. В'єтнамська війна не є популярною. Як твердять агенції, що виявляють громадську опінію, президент Джансон вже й так дещо утратив у підтримці населення. А робітники розпоряджають численними голосами, які можуть масово обернутися проти Президента, коли б він якимсь новим законом забажав обмежити їхні права.

Тим часом бацили страйків поширюються. Вже страйкували і вчителі, і поліцаї, і медичні сестри. Домагання вищих платень у багатьох випадках випереджають темп росту продуктивности, посилюючи інфляційну пресію, з якою Уряд не може собі порадити.

Уявімо собі школи і службу безпеки на страйку. Вже деякі здезорієнтовані духовники пропонують організацію спілки, що могла б обороняти їхні права проти єпископів.

Пошесть страйків поширюється з щораз більшою шкодою для народного господарства. А нового закону немає, і в скорому часі годі його сподіватися.

ПРАЦЮВАТИ, ПРАЦЮВАТИ...

Комбайнерові колгоспу „Правда", Золотоніського району на Черкащині, Василеві Киві надали звання героя соціялістичної праці, — пише кореспондент „Радянської України" М. Гурин у часописі з 5 липня.

А сам Василь Кива розмові з кореспондентом сказав: „Я розумію, як це мене зобов'язує: працювати, працювати", — повторив він двічі.

ЕВРОПА ЧИ АЗІЯ

Остання промова президента Джансона, в якій він передбачував пересунення в сторону Азії центральної проблеми миру чи війни у світі — знайшла дуже живий відгук у пресі всіх вільних країн Південної Азії, Далекого Сходу й Океанії. Нічому дивуватись: Філіппіни, Тай, Малайзія, Індонезія, Австралія, Нова Зеляндія, Тайван, Південна Корея і Японія, ба навіть невтральна Індія — всі вони живуть під комуно-китайською загрозою. Тому зрозуміло, що вони мало цікавляться европейськими справами, і для них такі проблеми, як, наприклад, доля Атлантійського пакту (НАТО) і сильне прохолодження французько - американських відносин — це другорядні справи.

За твердженням „ЮС Ньюз енд Ворлд Ріпорт" з 25 липня ц. р., майже вся японська преса сприйняла виступ президента Джансона, як „реалістичну оцінку ситуації", при чому консервативний часопис „Санкей Шімбун" звернув увагу китайським комуністам, щоб вони не легковажили ані готовости Джансона до зближення між ЗДА й комуністичним Китаєм, ані його запевнення, що ЗДА і далі виконуватимуть своє союзницьке зобов'язання у Південному В'єтнамі і далі противитимуться поширенню комуністичних впливів на Південь Азії.

Японські публіцисти, пригадуючи трагічні наслідки, до яких прийшов експансивний мілітаризм Японії, закликають китайських сусідів витягнути й для себе цю науку, перестати пропагувати марксо - ленінську доктрину про неминучість воєнної розгри між „соціялістичним" та капіталістичним світами і включитися в сім'ю народів, які вміють жити й співжити. Комуно-китайський пропагандивний апарат відповів на ту промову Джансона новими лайками, добачивши в примирливому жесті Президента слабість „паперового тигра", а в його заяві щодо В'єтнаму — блеф.

Таким чином над Азією висить Дамоклів меч експансивних амбіцій комуністичного Китаю, які знаходять свій вияв у під'юджуванні Північного В'єтнаму до дальшої війни та в приспішеній розбудові атомової зброї.

В'єтнамська війна, як кажуть фахівці, вступила в критичну стадію, в якій вирішиться дилема: або поширення її з тіснішим заангажуванням комуністичного Китаю і Совєтського Союзу, або сповільнення її темпу з рівночасними дипломатичними маневрами, щоб усі воюючі там сторони могли „з честю" закінчити війну за конференційним столом.

Покищо вислід паломницьких подорожей прем'єрів Індії та Британії до Москви і таких безпосередніх закликів, як ось згадана промова Джансона, не ворожать близького кінця в'єтнамської війни. Замість вісток у міжнародній пресі про нову Женевську конференцію, появились поголоски про формування „міжнародної бригади" — за зразком формації міжнародних комуністичних „добровільців", що воювали по стороні лівого республіканського уряду в Еспанії проти військ генерала Франка. У такій міжнародній бригаді" було б місце, очевидно, не тільки для дійсних добровільців, але й для частин регулярної армії СССР та його сателітів, як також для військових частин Північної Кореї, деяких африканських держав і — комуністичного Китаю. Це, безсумнівно, поставило б Америку перед потребою збільшити власні воєнні зусилля. Як високо піднеслася б така „воєнна спіраля" — трудно передбачити.

На тлі актуальної азійської ситуації нинішні відносини в Европі дійсно виглядають ідилічно. Проте й вони далекі від тиші та спокою. Відвідини французького президента де Ґолля в Москві кинули на ті відносини нове світло: Париж, як і Москва, бояться зросту німецької сили. Де Ґолль говорить про потребу визволення Европи з-під „гегемонії" чужого — читай американського — чинника, але насправді він противиться американській політиці, що підтримує півмільйонову західньоміцьку армію, як стрижень збройних сил НАТО в Европі. Париж, як і Москва, проти атомового - безпосереднього чи посереднього — озброєння Західньої Німеччини, і обоє хочуть бачити Німеччину слабою, що найкраще осягнути, коли тримати її — поділеною.

З другого боку — покладення націоналізму в основу всієї політики де Ґолля може обернутись бумерангом проти неї: бо коли навіть залізна й бамбусова заслони не перешкоджають мандрівці ідей, то що й казати про будь-які духові застави між Францією і Німеччиною. І коли недавно паризький журнал „Парі Мач" ударив на тривогу, мовляв, у Західній Німеччині плекається „дух гітлеризму", то він заторкнув глибшу проблему: якої психологічної реакції можна сподіватися від німців, коли вони стають перед перспективою французько-московського союзу, що відмовлятиме 80 мільйонам кімецького народу права на самовизначення.

Де Ґолль плекає французький націоналізм, але заперечує націоналізм східньоевропейських народів, що їх усіх включає в поняття „нової Росії", і забороняє його німцям. Однак, він сам не дуже вірить власному твердженню, що минулася загроза нападу Совєтського Союзу, бо таки залишає Францію в Атлантійському Союзі й заявляє, що у випадку війни дві французькі дивізії в Німеччині автоматично будуть включені під командування НАТО.

І тому проблема Німеччини не зникла, як не зникла й загроза для Західньої Европи збоку СССР. Тож, коли нині трудно сказати, чи першенство в міжнародному світі має нині Азія чи Европа, відомо напевне, що як в Азії, так і в Европі, існують реальні підстави для вибуху нової світової пожежі.

ПЕТРОВІ ПАНЧЕВІ СІМДЕСЯТ П'ЯТЬ

Письменникові Петрові Панчеві сповнилося 75 років. З цього приводу часопис „Культура і Життя" з 7-го липня вітає ювілята, підкреслюючи, що за повість „На калиновім мості" він дістав Шевченківську премію, а роман „Гомоніла Україна" тричі видавався російською мовою, а у московському видавництві „Известия" вийшов стотисячним тиражем.

ЛИСТИ ДО РЕДАКЦІЇ

СПРОСТУВАННЯ НЕПРАВИЛЬНОЇ СТАТИСТИКИ

В українськім щоденнику „Свобода" з 22-го липня 1966 року поміщено допис п. Володимира Мацькова п.з. „Тривожна статистика". В цьому дописі шановний автор пише: „Католицький місячник ‚Світло', що його видають оо. Василіяни в Торонті, Канада, в числі за червень 1966 р. помістив статтю п.з. „Українська Церква в Папському Шематизмі на 1966 рік". „Дані цієї статті б'ють кожного українця, наче обухом по голові". Опісля автор робить статистичне зіставлення, покликаючись на „Шлях" у Філядельфії з 3-го червня 1963 р., і подає, що Українська Католицька Церква в ЗДА нараховувала 269.731 вірних, а в цьому році (1966), по його численні, число українців католиків зміліло. І подає ось таку статистику: „Філядельфійська Архиєпархія нараховує 163,421 вірних, єпархія св. Миколая в Шикаго 30,516 вірних."

Тому що „Світло". через помилку пропустило статистику Стемфордської Єпархії, п. В. Мацьків навів свою статистику, подаючи 29,900 вірних. По обчисленні і по доданні всіх чисел разом у п. В. Мацькова вийшла загальна сума 223,837 вірних Української Католицької Церкви в 1966 р.

Далі п. В. Мацьків пише: „Порівнявши його з числом з-перед трьох літ, бачимо, що воно зменшилося на 45.894. А де природний приріст?... За три роки цей природний приріст вірних нашої Церкви повинен виносити коло 16.000 душ. Додавши це число до 45,894, одержимо 61,894... Заходить питання: чи так виглядає ріст нашої Церкви та нашої спільноти? Чи не треба бити на тривогу? Чим пояснити такий невтішний стан?"

На перше питання п. В. Мацькова: „Чи так виглядає ріст нашої Церкви та нашої спільноти?" — відповідаємо: за статистикою, поданою паном В. Мацьковим, наша Церква ані українська спільнота не росте. Однак, за урядовою статистикою, поміщеною в „Кетолік Директорі", наша Церква росте. П. В.Мацьків помилився в статистиці Стемфордської Єпархії, яка має 87,620, а не 29,900 вірних. Отже Українська Католицька Церква в ЗДА має 280,660, а не 223,837 вірних.

Друге питання: „Чи не треба бити на тривогу?" Наша відповідь на перше питання, де спростовано помилку п. В. Мацькова, робить неактуальним це друге питання. Отже, не треба п. В. Мацькову бити на тривогу, бо число вірних у 1966 році більше як було в 1963 році.

Третє питання: „Чим пояснити такий невтішний стан?" Наша відповідь: п. В. Мацьків, наперед не перевіривши статистику, зааляр мував суспільність на шкоду Української Католицької Церкви в ЗДА, замовчуючи добру сторінку про Філядельфійську архиєпархію, вміщену в „Світлі" в статті „Українська Церква в Папському Шематизмі на 1966 рік". В розділі „Дещо зі статистики" пишеться: „Найімпозантніше з усіх наших церковних одиниць у вільному світі представляється Філядельфійська метрополича єпархія: парохій — 108, світських священиків — 141, семінаристів — 45, вірних — 163,421"

Тепер годиться поставити питання словами п. В. Мацькова: чи „дані цієї статистики б'ють кожного українця наче обухом по голові?" Ні! Віримо, що п. В. Мацьків погодиться з нами.

о. Августин Молодовець
Віце-Канцлер
Філядельфія, Па.

ЛУКА ЛУЦІВ

ІВАН ФРАНКО — БОРЕЦЬ ЗА НАЦІОНАЛЬНУ І СОЦІЯЛЬНУ СПРАВЕДЛИВІСТЬ

(41)

Ми довше затрималися над першою Франковою повістю, бо вона була не тільки „документом молодечого романтизму", як про неї писав сам автор, але в ній видко деякі характеристичні прикмети пізніших довших епічних Франкових творів. Всі дослідники Франкової творчости називають „Петріїв й Довбущуків" романтичним твором, якому відповідають оті композиційні засоби, що ми їх вище згадували. Майже всі дослідники твердять, що І. Франко в своїх пізніших творах є реалістом, і не звертають уваги на те, що оті фантастичні закопані скарби („Лель і Полель" та „Основи суспільности") не дуже то погоджуються із реалістичною манерою писання. Та про це згадаємо при обговорюванні цих творів, а тут повторимо за І. Франком, що його перша повість таки має „деяку літературну вартість", а з огляду на її прикмети вона конечна до зрозуміння пізніших повістей Івана Франка.

„Письменник в ескізах може передати безпосереднє, живе враження дійсности"

Повищі слова взяті з „Передмови" Івана Франка до збірки його оповідань „Добрий заробок", що вийшла друком в 1902-му році. В цій передмові оповідає Франко історію своїх перших оповідань, ескізів, які він написав в 1876 р., і надрукував в календарі „Дністрянка" на 1877-ий рік, накладом „Академічного Кружка" і заходом „Івана Белея, Антона Дольницького, Василя Левицького (Лукича) та Івана Франка".

І. Франко надрукував перші свої два оповідання в цій „Дністрянці" — „Лесишину челядь" і „Два приятелі". Ці оповідання звернули на себе увагу народовців, особливо Володимира Барвінського, який думав видати подібний до „Дністрянки" альманах під заг. „Руська хата". Він просив Франка дати йому щось для журналу „Правда", яку редагував. Франко передає розмову з Барвінським на тему літературних праць.

„Я, бувши тоді під впливом Золя, звернув розмову на потребу — змальовати нашу суспільність у різних її верствах та вказував заразом на трудність такого діла. Барвінський вияснив мені, що й у нього укладається плян цілої серії оповідань, яким він хотів надати спільний титул „Галицькі образки". Він брався змальовати те життя, яке мовляв, він найліпше знає, життя української інтелігенції, а головно духовенства. При тім він не міг погодитися з таким способом писання, який проявився в мене, особливо в „Лесишиній челяді" (І, А, ст. 175).

Барвінський, подібно як і Лімбах, нарікав на те, що „нещасний натуралізм" попсував ідилічне враження, яке робила спочатку „Лесишина челядь", яку важко зачислити до якоїнебудь категорії творів. Франко відповів, що йому байдуже про категорію творів, він бажав показати в своєму оповіданні „контраст між красою природи й мізерією людського життя". Барвінський твердив, що в народній поезії природа співчуває з чоловіком, а не контрастує з його почуваннями. Франко доказував, що „народній поезії не чужий і спосіб контрасту" (І, А, 175).

„Барвінський не розумів поетичного твору, якого головна мета — збудити такий чи інший настрій; він стояв за тим, що треба писати заокруглені оповідання, новелі або романи, а не ескізи. Я заявляв, що не чую в собі сили ані не маю настільки обсервації, щоб збудувати заокруглене оповідання й дати в ньому повний малюнок, чи то цілої суспільности, чи навіть одної верстви".

Тут знов Франко признається до того, що важко йому писати довші епічні твори. Барвінський домагався, щоб повість побуджувала „патріотичні почування", а Франко стояв на тім, що „перед усього треба малювати відносини, людей, поодинокі їх учинки з поглядом на їх окруження і на ті спеціяльні особисті та громадські імпульси, що побуджають їх до такого, а не іншого ділання" (там же, 175).

Франко хотів в „Лесишиній челяді" „збудити настрій читача", щоб він співчував таким особам, як Анна, Горпина та Митро, — і це авторові вповні вдалося, бо читач на тлі гарної природи побачив людей, які тужать за щастям.

„Зійшло сонце. Зацвіркотали сверщики на всілякі лади, забриніли великі польові мухи, затріпоталися барвисті мотилі понад колосистим морем. Природа ожила. Вітер подув сильніше, подув теплом зі сторони лісу і зачав стрясати срібну росу з трав і цвітів" (І, А, 19).

26-ТА КОНВЕНЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ ВІДБУЛАСЯ — КОНВЕНЦІЙНА ОРГАНІЗАЦІЙНА КАМПАНІЯ ПРОДОВЖУЄТЬСЯ! КОНВЕНЦІЙНІ ДЕЛЕҐАТИ! ВИ СВОЄЮ УЧАСТЮ В КОНВЕНЦІЇ, СВОЇМИ ДЕБАТАМИ І РІШЕННЯМИ ЧЕСНО ВИКОНАЛИ СВІЙ ДЕЛЕҐАТСЬКИЙ ОБОВ'ЯЗОК! ВИКОНАЙТЕ І СВОЮ ДЕЛЕҐАТСЬКУ ПОВИННІСТЬ: ПРИДБАЙТЕ В ЦІЙ КОНВЕНЦІЙНІЙ КАМПАНІЇ ЩОНАЙМЕНШЕ ПО 10 НОВИХ ЧЛЕНІВ ДЛЯ БАТЬКА-СОЮЗУ!

ТРИБУНА У.Н.СОЮЗУ

РІК XIII. ЛИПЕНЬ - СЕРПЕНЬ 1966 Ч. 6-7 (117-118)

Степан Куропась

ТРЕБА ІДЕАЛІЗУВАТИ УНСОЮЗ

За час існування УНСоюзу були в історії його зросту не тільки світла, але й тіні. Інакше й не могло бути, коли зважити, що УНСоюз є демократичною народною організацією, якою керують конвенції, а між конвенціями Головний Уряд. І залежно від цього, які були делеґати, головні урядовці чи екзекутива, та які всі ті люди, що відповідають за зріст організації, мали думки, пляни і як їх переводили в життя, Союз швидше або повільніше розвивався! Безперечно, що вплив на ріст УНСоюзу мали ще й інші чинники більшого чи меншого значення, такі, як релігійна і політична боротьба, фінансова скрута - депресія, визвольна боротьба України, нова іміграція по обох світових війнах і т. п.

Та найбільшим поштовхом до росту УНСоюзу була його ідеалізація. На протязі десяти років провід УНСоюзу дбав про те, щоби образ Союзу, його дії, його господарка, організаційне життя, його відношення до України і т. п. були ідеальними. Ідеальними настільки, щоб не можна було закинути УНСоюзові байдужности, слабого хребта, злої волі, безпляновости в тих всіх справах. Робіть так, щоби було добре — такі директиви конвенційних делеґатів багато не давали, але, залежно від вміння Головного Уряду перевести таку соломінівську пораду в життя, було в Союзі добре або гірше.

Звичайно, такі й інші поради конвенцій треба було вбирати в рямки, треба було вбирати їх в шати і відповідно інтерпретувати або ідеалізувати. І залежно від цього, як та вся праця ідеалізації конвенційних порад і рішень була виконана, витворювався праобраз Батька - Союзу. Ідеалізація УНСоюзу є потрібна, бо без неї не можна створити притягаючого образу Союзу. Щоби заохотити американських, канадійських а в будучності і австралійських українців вступати в ряди УНСоюзу, треба творити дальший ідеальний образ Союзу, який все потрапить зробити, розв'язати, зорганізувати! Для тут родженої молоді треба, щоби УНСоюз був теж в дусі американськім, значить, щоби міг задовольнити потреби американської ґенерації, яка ще нас держиться, але може для нас пропасти, головно коли ходить про її дітей.

Кілька днів тому я був на весіллю в Бентон Гарбор, Міш. Нема там великого українського поселення, нема змоги допильнувати, щоби не було мішаних подруж, клопоту над яким бідкаються Школи Українознавства і Союз Українок. Не було вже там старих іміґрантів — третє покоління в комплеті. Вони свідомі свого українського походження у 90%, вони завдяки своїм дідам є членами УНСоюзу. Але вони несвідомі того, що вони для американської України пропащі. Вони не чуються „пропащими", і мішані подружжя не є для них трагедією. Нема там українських церков, одинокий зв'язок з українським життям мають вони через Український Народний Союз. Коли їх членство скінчиться - скінчиться і зв'язок.

Ідеалізувати УНСоюз — це не значить творити його неправдивий образ.. Навпаки, треба, щоби цей ідеальний образ якнайбільше відповідав правді. А щоби він такий був, УНСоюз його Головний Уряд і, зокрема, Екзекутива, мусять виконувати рішення і доручення кожної конвенції — так, аби було добре! Іншого виходу немає. Для поступу в будові ідеалу УНСоюзу маємо союзову пресу. Її треба використати. Наші активні громадяни з громад Америки і Канади повинні в пресі представляти і малювати цей ідеальний образ в їх громадах. Тоді цей образ буде виразніший.

Новий Відділ УНС в Скарборо, Торонто

Гарячий літній час... відбулася вже і 26-та конвенція... але працівники УНС, принаймі у Торонтонській Окрузі, на вакації не пішли. Вони послідовно, день за днем, стараються збільшувати ряди Батька-Союзу... І, так збільшується членство, постають нові відділи, кипить праця.

Дня 5-го липня ц.р. о год. 8-ій веч. в приміщенні парохіяльного дому на Скарборо відбулися основуючі загальні збори нового 415 відділу УНС ім. Л. Українки.

Збори відкрила організаторка УНСоюзу пані С. Куца, яка подала програму зборів, вітала присутніх, а в тому головного радного і обласного організатора В. Дідюка.

Зборами проводила президія в складі: В. Дідюк — голова, п. В. Куций — секретар. Ширшу інформацію про УНС в різних аспектах зробив В. Дідюк, як рівнож давав вичерпні відповіді на ряд поставлених присутніми запитів, по чому принято назву патрона відділу великої поетеси України — Лесі Українки, та одноголосно обрано першу управу відділу у такому складі: Всеч. о. Володимир Жолкевич — голова, Зенон Зозуляк — містоголова, Петро Гуменюк — секретар, Антін Довбуш — скарбник. Члени контрольної комісії: М. Микитюк — голова, Б. Артимко — член Н. Міносора — член.

В обговорюванні пляну праці рішено розгорнути акцію придбання нових членів так, щоб в скорому часі відділ міг їх подвоїти. Скликати під осінь ширшу нараду членів для züактивізування праці. Склад новообраної управи на чолі із всіми улюбленим і шанованим о. парохом, та активним громадським і сумівським діячем-секретарем й іншими членами, дає повну запоруку скорого росту відділу. До зорганізування відділу найбільше причинилась постійна орг. УНС і член Окружного Комітету — пані С. Куца, якій належиться щира подяка і признання.

В. Д.

ЖЕРТВЕННИЙ ПОЧАТОК

Володимир Сохан, обраний тепер на 4-го заступника головного предсідника УНС із приділенням йому керівництва та відповідальности за рекордовий відділ, завжди належав до найбільш жертвенних працівників, як своєю працею, так своєю щедрістю на народні цілі. Продовжуючи цю традицію він, перебравши свій новий екзекутивний пост з днем 1-го липня ц. р. відзначив свою нову відповідальність і своєю новою пожертвою, передавши через адміністрацію „Свободи" суму $200.00 з призначенням $100.00 на Фонд Катедри Українознавства і $100 на Фонд Українського Католицького Університету в Римі.

ЗАКЛИК

ГОЛОВНОГО ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ УНСОЮЗУ В СПРАВІ ПРОДОВЖЕННЯ КОНВЕНЦІЙНОЇ КАМПАНІЇ

Союзовці, Делеґати, Організатори УНСоюзу!

З видатним успіхом ми закінчили нашу передконвенційну кампанію для дальшої розбудови Українського Народного Союзу, придбавши для нього нових 3.000 членів. Уже в цім році загальна кількість членів УНСоюзу перейшла 87,000 й ми є на добрій дорозі до швидкого досягнення нової тисячі членів, а далі і до заокруглення союзового членства до дев'ятдесяти тисяч.

Мавши це на меті, Головний Екзекутивний Комітет на своїх перших після Конвенції нарадах 6-го липня 1966 року постановив продовжити конвенційну кампанію до кінця цього року й звертається оцим до Вас із закликом та проханням докласти всіх старань, щоб і ця союзова кампанія закінчилася повним успіхом.

Звертаємося до всіх наших 500 Відділів із заохотою й вимогою виявити повну й постійну активність і не пропустити ані одного місця, щоб не придбати бодай декілька нових членів. Нехай не буде ані одного такого Відділу, який не придбав би до кінця цього року бодай десять членів, Нехай не буде ані одного такого Відділу, який не зріс би впродовж цього року бодай на 5 - 10 відсотків свого членства.

Звертаємося також із гарячим закликом до всіх союзових Округ, щоб вони подбали про постійну, безперервну активність своїх Відділів та в потребі дали їм заохоту і поміч у праці. Сподіваємося, що всі Окружні Управи виявлять максимальну активність й допоможуть досягнути повний успіх цієї важливої кампанії.

Звертаємося врешті до конвенційних делґатів, щоб вони всі, як один, включилися в акцію дальшої розбудови установи, яка дала їм найбільшу почесть, обравши їх на своїх заступників на конвенції. Обов'язком делеґата є не тільки репрезентувати УНСоюз; але й дбати про його ріст івсебічний розвиток. Придбавши десять членів, Ви придбаєте тривалу конвенційну пам'ятку, яка буде також доказом, що Ви виконали свій делеґатський обов'язок.

Звертаємося з неменш гарячим закликом до наших відділових, окружних, постійних і обласних організаторів, щоб вони стали на чолі цієї організаційної акції й своєю збільшеною ініціятивою та працею повели її до повного досягнення нашої мети.

А метою цієї кампанії є придбання впродовж цього другого півріччя нових ТРИ ТИСЯЧІ ЧЛЕНІВ, щоб доповнити загальну кількість членства УНСоюзу до 88,000, а при сприятливих обставинах видатно наблизити його до повних дев'ять десятків тисяч членів.

Союзовці! Наближаємося до великих роковин 75-річчя УНСоюзу. Маємо тверду постанову дійти до нього із стотисячною союзовою громадою! А це зможемо досягнути тільки тоді, коли вже сьогодні візьмемося до цієї великої, історичної праці. Бо із зростом УНСоюзу зростає сила ізначення всеєї нашої заморської громади. Отож нехай не буде поміж нами нікого, хто не включився б в цю грандіозну акцію!

Українські Громадяни ЗДА і Канади!

Тільки що десятий з Вас є членом нашої найстаршої й найбільш заслуженої для нашої національної справи і громади установи. Тільки що сотий з Вас має життєве забезпечення, яке відповідає вимогам Вашим і Вашої родини. Ваше достатнє забезпечення потрібне Вам і тим, про долю яких Ви зобов'язані дбати. Ваше членство в УНСоюзі є потрібне не лише УНСоюзові, але всій нашій національній громаді, бо її сила в кількості зорганізованого громадянства. Тому закликаємо Вас не гаючись включитися в ряди майже дев'ятдесятитисячного членства УНСоюзу, а хто з Вас уже належить до нього, видатно підвищити своє забезпечення, бо тільки відповідно високе забезпечення дає запоруку сповнення Ваших життєвих плянів. Зокрема закликаємо Вас доповнити своє забезпечення незвичайно дешевими й не менш конечними акцидентовими та терміновими грамотами, що їх саме для Вас приготовив УНСоюз. Зверніться до найближчого союзового Відділу чи організатора, або напишіть до нашої головної канцелярії. Ми радо послужимо Вам найбільш докладними, фаховими інформаціями в справі цілої програми Вашого життєвого забезпечення.

Приступаючи до нового періоду нашої історичної місії - розбудови нашого організованого життя на цій півкулі, віримо, що робимо історичне діло й що не тільки далека історія, але й все наше громадянство на цій землі піддержить нашу акцію й допоможе її довести до повного успіху!

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЦЕ ЖИВА АКЦІЯ, ЙОГО СЛІД ДОСТОСОВУВАТИ ДО ВИМОГ ЖИТТЯ.

ПЕРЕВІРТЕ СВОЄ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ І ДОПОВНІТЬ ЙОГО НОВИМИ ГРАМОТАМИ — ТЕРМІНОВОЮ й АКЦИДЕНТОВОЮ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

Я. ПАДОХ

НА ПОЛОВИНІ ДОРОГИ

3,000 ЧЛЕНІВ ПРИДБАВ УНСОЮЗ В ПЕРШІМ ПІВРІЧЧІ, СКІЛЬКИ МУСИТЬ ПРИДБАТИ В ДРУГОМУ

В шістьох місяцях нашої цьогорічної праці ми придбали рівно три тисячі нових членів. Місячні здобутки вагалися поміж 312 членами в червні й 837 в травні. Вагалося також число учасників наших змагань. В найкращому місяці травні в кампанії взяло участь 215 організаторів із 166 Відділів, а в останнім місяці червні тільки 111 Відділів і небагато більше організаторів. Отож навіть у такому живому місяці, в якому відбулася конвенція, тільки що-третій Відділ активно допоміг збільшити наш союзовий стан посідання. В цьому наша найбільша слабість. Бо тільки в загальності, у великому числі активних Відділів і їх урядовців, є запорука великих досягнень. Не може ж бути так, щоб один Відділ працював за кілька, а один активний союзовець за десять неактивних. Статистика за останнє півріччя цього року стверджує дуже невеселий стан: в кампанії за придбання нових членів за той час узяло участь 319 Відділів та й то з них 60 придбало за повних шість місяців тільки о д н о г о члена. А 164 Відділів взагалі не придбали ані одного члена. Коли мимо того ми придбали три тисячі, то це сталося коштом великої жертвенности частини Відділів та відданих союзових діячів. Вимагати від них на постійно, щоб вони несли на своїх плечах тягар других, ми не маємо права. Тому слід змінити цей стан.

Придбавши в першій половині цього року три тисячі членів, тобто багато більше, як минулих років, ми могли б обмежитися до висловлення вдоволення й слів похвали тим, які принесли цей успіх. Але подана статистика диктує інші думки. Стоючи на порозі нового півріччя ми мусимо звернути увагу на наші недостачі і старатися їх усунути.

Найголовнішою недостачею є, як згадано вище, неактивність великого числа Відділів. Залишаючи на боці невелике число Відділів, які існують в особливих умовах, які не дають їм змоги зростати, величезна більшість неактивних Відділів несе сама за це відповідальність. Уряди цих Відділів не роблять старань, щоб збільшити Відділи, роками не приєднуючи нових членів. Багато таких Відділів живуть серед великих українських громад. Є такі куріози, що один відділ у цій самій місцевості здобуває в ролі кількадесять членів, а другий ані одного. Чи можна виправдати таке поступування?

Відома річ, що від здоров'я родини прямо залежить здоровля громади й всієї суспільности. Так само від здоров'я Відділу, залежить здоров'я союзової округи і всього УНСоюзу. Тому ми мусимо всі звернути найпильнішу увагу на здоров'я наших Відділів. Якщо уряд Відділу не виконує своїх обов'язків, до яких належать два основні: стягання вкладок і обслуга членів та другий: постійне збільшування числа членів, тоді щось недобре діється у Відділі й члени Відділу повинні цим зацікавитися та старатися усунути зло. Побудова УНСоюзу є демократична. Членство Відділу само рішає про хід справ своєї організації. Воно повинно подбати про належний стан Відділу, його активний уряд, його ріст та повний розвиток.

До помочі Відділам стоять місцеві Окружні управи, місцеві, постійні і обласні організатори й вся головна канцелярія УНСоюзу. Треба тільки, щоб Відділи бажали з їх допомоги скористати. Бо часто жалуються наші організатори, що їх пропозицію допомоги в придбанні членів Відділи відкидають. Оздоровлення Відділів і їх активізація та постійна праця усіх п'ятсот союзових клітин це є те, що запевнить нам постійний ріст УНСоюзу.

Це є також те, що допоможе нам повторити цьогорічний піврічний успіх, а саме придбати до кінця року ще бодай 3,000 нових членів. Надрукований на сторінках цієї „Трибуни" врочистий заклик Екзекутиви УНСоюзу є звернений до всіх людей доброї волі, в першу чергу членів і урядовців УНСоюзу, а дальше всього українського громадянства. Стати членом нашої найстаршої й найбільш для української справи заслуженої установи це національний обов'язок всіх свідомих громадян. А забезпечитися й то не на якубудь суму, але відповідно високою грамотою це обов'язок кожної людини, яка бажає добра собі і своїм рідним та плянує, щоб, незалежно від випадків долі, її задушевні пляни здійснилися.

Сподіймося, що наші громадяни з увагою прочитають проголошений заклик та добре застановляться над ним. Сподіємося, що вони не будуть на пізніше відкладати своїх добрих намірів, але їх зараз переведуть у життя. Також сподіємося, що наші союзові діячі відразу візьмуться до виконання заклику та впродовж уже цього та наступних місяців кожний з них доложить свою цеголку до дальшої розбудови УНСоюзу.

Завзяті змагання за першенство Відділів продовжуються

Потрійні змагання йдуть внутрі Українського Народного Союзу за його ріст і повний розвиток. Змагаються особи, Відділи і Округи. Мають свою амбіцію поодинокі люди, мають також установи. Було б дуже зле, якби так не було. Адже побіч ідеї, амбіція є й завжди була важливим, творчим чинником усіх великих досягнень.

На сторінках цієї „Трибуни" подані цікаві таблиці, які ілюструють змагання поміж особами й округами. Тут, нижче подана таблиця показує, як змагаються наші Відділи. Ця таблиця і це змагання Відділів є чи не найважнішими. Бо ж на Відділах спирається більшість союзової праці і від активности майже п'ятсот союзових Відділів прямо залежить не тільки хвилевий ріст, але майбутня доля УНСоюзу. Якщо Відділи й їх управи є активними, тоді ростуть вони самі, а з ними й Союз. Якщо ж відділові урядовці не дбають про Відділ, на цім терпить не тільки їх Відділ, але разом з цим також УНСоюз. Тому так дуже важливим є постійний ріст Відділів, який можливий тільки тоді, коли його членство, а передовсім щорічно обраний провід, виконує постійно її без перерви свої організаційні обов'язки.

В останнім місяці першого півріччя цього конвенційного року на чоло всіх п'ти сотень Відділів вибилися 29 Відділів, які за той час придбали чверть сотні, або більше членів. Ці Відділи заслуговують на найвище признання і подяку, бо вони здобували пересічно щомісяця по п'ять членів і то майже без більших перерв. Постійна, а не хвилева праця, це є власне джерело тривалого й великого успіху. Якщо б усі п'ятсот Відділів УНСоюзу здобували щомісяця п'ять членів, тоді УНСоюз став би скоро кольосом, який міг би змагатися з найбільшими організаціями Америки. Ми були б щасливими, якби ВСІ Відділи приєднували щомісяця бодай по одному - двох членів, до чого ми всі, члени, урядовці і організатори УНСоюзу, мусимо прямувати.

Сподіймося, що почесний приклад нижче поданих 29 Відділів заохотить всі Відділи наслідували їх. Не годиться стояти на боці та дивитися, як другі працюють за себе й тебе. Всі разом берімся до спільної праці і разом готуймо велике майбутнє великої організації, якою все був, є й хоче бути Український Народний Союз.

ЧЕМПІОНИ ЧЛЕНСЬКОЇ КАМПАНІЇ

ЯКІ ПРИДБАЛИ ВПРОДОВЖ МІСЯЦЯ 10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

Травень

В. Дідюк 60

Д. Попадинець — 45

Р. Чучкевич 28

Р. Голіят 21

М. Ткачук 16

І. Петрущьо 15

Р. Колодій 14

Анна Дубас 13

І. Одежинський — 13

Л. Боднар 12

С. Гавриш 12

І. Геврик 12

І. Бłиха 11

І. Ващук 11

Марія Процак — 11

А. Джула 10

П. Дяків 10

В. Квас 10

С. Лупацій 10

М. Сенчишак 10

БРАКУЄ ЗНИМОК: Анни Бурій, делеґатки 402 Відділу з Етобіко, яка приєднала в травні 11 членів, а в червні 12; та інж. Михайла Нича з Відд. 397, який приєднав 12 членів у травні.

Крім того чемпіонами в ч е р в н і були: Василь Дідюк, який приєднав 58 членів. Степан Гавриш який приєднав 10 членів, та Осип Скварський, який приєднав 10 членів.

О. Скварський — 10 (в червні)

ЗМАГАННЯ ОКРУГ ЗА ПЕРШЕНСТВО ПРОДОВЖУЄТЬСЯ; РЯД ОКРУГ ВИЯВЛЯЮТЬ НЕБЕЗПЕЧНИЙ ЗАСТІЙ

Традиційне змагання поміж союзовими Округами продовжується і в цьому році. Округи змагаються не тільки за почесть бути першими поміж трьома десятками округ УНСоюзу, але також за одне з трьох річних відзначень, які Екзекутива щороку приділює 3-ом Округам. Відзначення має вид по-мистецьки виконаної срібної плякети з емблемою УНСоюзу й відповідним написом. Одну нагороду дістає округа, яка придбала в році найбільше число членів; другу округа, яка придбала п р о п о р ц і й н о найбільше членів, тобто найкраще виконала свою річну квоту. Відомо, що чим менша округа, тим менша її квота, тому навіть найменша округа, може придбати цю нагороду. Третя плякета призначена окрузі, яка мала в минулому році найбільше число працьовитих організаторів, тобто таких, які придбали впродовж року бодай по десять членів. Це останнє вирізнення має на меті заохотити округи, щоб вони подбали про якнайбільше число постійних організаторів членів, чи то для свого власного Відділу, чи для більше Відділів Округи.

Минулого місяця в „Трибуні" була поміщена таблиця округ, на чолі якої була наша двократна переможна філядельфійська округа. На другому місці примістилася була округа з осідком в Ню Йорку, на третім Торонто, а так в Шикаґо і Дітройті.

Цього місяця, після закінчення повного півріччя нашої організаційної праці, на перше місце вийшла округа з осідком в Торонті. Вона придбала в минулім місяці 85 нових членів й так доповнила число членів придбаних впродовж першого півріччя цього року до 334 членів. До цього ус-

(Продовження на ст. 6-ій)

НОВООБРАНІ ЧЛЕНИ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

На всіх 26 членів Головного Уряду Українського Народного Союзу, обраних 26-ою Конвенцією цієї найстаршої і найбільшої української установи у вільному світі, є точно половина новообраних, при чому два — Богдан Зорич і Іван Кокольський, займали раніше інші пости, а одинадцять уперше ввійшли в склад Головного Уряду. Переобрані на дотеперішні пости були: головний предсідник Йосип Лисогір, перший заступник гол. предсідника інж. Степан Куропась, головний секретар д-р Ярослав Падох, головні контролери д-р Володимир Галан, дир. Петро Пуцило та Іван Іванчук і головні радні Тарас Шпікула, Мирон Куропась, адв. Анна Чопик, Марія Демидчук, Галина Олек, Іван Одежинський та Андрій Джула. До новообраних належить 2-га, 3-ій і 4-ий заступник гол. предсідника Марія Душник, Богдан Зорич і Володимир Сохан, головний касир Іван Кокольський, головні контролери Іван Геврик і Іван Вацук та головні радні Тарас Шмагала, Степан Гавриш, Василь Дідюк, Анна Дубас, Володимир Запаранюк, Дмитро Попадинець та д-р Михайло Данилюк.

Новообраний Головний Уряд УНС почав свою чотирорічну каденцію з днем 1-го липня ц. р. і вважаємо, що як члени УНСоюзу, так і найширша Українська Громада в ЗДА і Канаді з цікавістю познайомиться із тими, що вперше ввійшли до проводу УНС або зайняли в ньому нові відповідальні пости. В тій цілі й подаємо короткі життєписи цих новообраних членів Головного Уряду УНС.

МАРІЯ ДУШНИК — ЗАСТУПНИЦЯ ГОЛОВНОГО ПРЕДСІДНИКА

Elected 2nd Vice President of UNA at 26th Convention in 1966; member of "Champions Club"; delegate to 25th and 26th Conventions and officer of St. Nicholas Branch 293 in South Brooklyn, N.Y.; Press Chairman (English-language) of UNA New York Metropolitan Area Committee; worked on "Ukraine: A Concise Encyclopaedia"; contributor to "Ukrainian Weekly"; only player to participate in all ten "Soyuzivka" tennis tournaments for which she received plaque, was first women's champion, and donated Sportmanship trophies to promising tennis players.

In "Soyuz Ukrainok Ameryky" is Public Relations Chairman (national and in New York City); Honorary President and co-founder of Branch 72; lectures and arranges exhibits of Ukrainian folk art in libraries, banks, World's Fair (and on colored television); contributor to "OurLife" Magazine.

Secretary of Women for Freedom (anti - communist organization).

Delegate to international women's conventions, interviewed by newspapers; worked with "Dumka" Chorus since 1950.

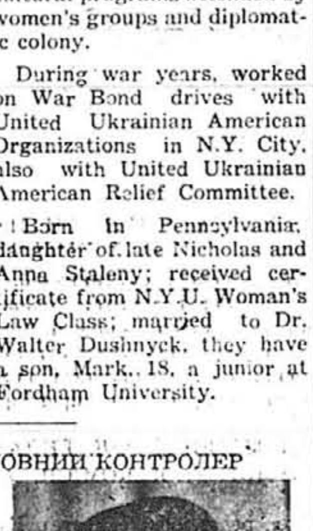
Republican Party—Nationalities Advisor and Co-Chairman of Ukrainian Division of N.Y. State Repub. Committee; on Board of Directors of Republican Business Women, N.Y. City.

In Brazil, where she lived for two years, was Program Chairman of Women's Club of Rio de Janeiro; propagated Ukrainian culture by writing articles for Brazilian press and by lecturing and arranging Ukrainian musical and cultural programs attended by women's groups and diplomatic colony.

During war years, worked on War Bond drives with United Ukrainian American Organizations in N.Y. City, also with United Ukrainian American Relief Committee.

Born in Pennsylvania, daughter of late Nicholas and Anna Staleny; received certificate from N.Y.U. Woman's Law Class; married to Dr. Walter Dushnyck, they have a son, Mark, 18, a junior at Fordham University.

ІВАН ГЕВРИК — ГОЛОВНИЙ КОНТРОЛЕР

Іван Геврик народився 6 липня, 1917 р. в Дрогобичі на Західній Україні в родині дрогобицького працівника копальні солі. Народну і середню освіту покінчив в Дрогобичі. Вже від молодих літ був активним в громадському житті як: спортовім Т-ві „Ватра", провідником студентського спортово - руханкового клюбу „Підгіря" в Дрогобичі, членом Українського Народного Дому, Кооперативи „Будучність", провідним членом читальні „Просвіти" в Дрогобичі.

В 1944 р. перед приходом большевиків на Західні землі України виїхав до Німеччини, де студіював заочно в Подєбрадах політичні науки через два роки. По закінченню війни вступив на університет, здавши вступний іспит, а після 3-ох років в жовтні закінчив фармацевтичні студії, осягнувши титул магістра фармації.

В липні 1949 р. приїхав до Канади й оселився у Вінніпеґу, Манітоба. Незабаром став членом Українського Національного Об'єднання, де по якомусь часі увійшов до управи і вже через 10 років є культурно - освітнім референтом тої ж філії та управителем УНО Клюбу у Вінніпеґу більш як 10 років, зараз третій раз головою філії УНО, членом Крайової Екзекутиви УНО Канади. Від кількох літ бував членом дирекції опалових Кооператив на терені Вінніпеґу, а тепер є в дирекції кооператив „Калина" та Щадничо Кредитової Спілки „Карпатія". Був одним з 7-ох членів ділового Шевченківського Комітету в побудові пам'ятника Т. Шевченкові у Вінніпеґу, був головою Комітету Українців Канади Відділ у Вінніпеґу представником до президіяльної Ради КУК з рамени НТШ в Канаді та УНС.

Є членом Дирекції Української Культури і Освіти, членом Пластприяту, членом Катедри св. Володимира і Ольги, є звичайним членом НТШ в Канаді, членом Екзекутиви Консервативної партії у Північному Вінніпеґу та активний в різних ділових комітетах на терені міста Вінніпеґу.

Жонатий, має троє дітей. Вся родина є членами УНСоюзу.

АННА ДУБАС — ГОЛОВНА РАДНА

Ґрадуантка комерційної школи при університеті в Ню Йорку. Провадить бюро книговодів. Членкиня УНСоюзу понад 30 років. Член Клюбу Заслужених Союзовців в 1965 р. Секретарка 133 Відділу в Нюарку. Заступник голови Окружного Комітету Відділів в Ню Йорку. Заступник голови Відділу УККА в Нюарку, фінансовий секретар Українського Народного Дому — Нюарк-Ірвінгтон, секретар комітету для придбання дому для старших віком.

БОГДАН ЗОРИЧ — ЗАСТУПНИК ГОЛ. ПРЕДСІДНИКА І ДИРЕКТОР КАНАДІЙСЬКОЇ КАНЦЕЛЯРІЇ

Дотеперішній головний радний та директор Канадійської Канцелярії Українського Народного Союзу Богдан Зорич, обраний 26-ою конвенцією в Шикаґо на 3-го заступника головного предсідника, є першим членом Головного Екзекутивного Комітету УНС з Канади. Цю високу почесть і відповідальність здобув він собі найбільш наполегливою і відданою працею та небуденними успіхами: Богдан Зорич належить до найзавзятіших і найбільш відданих будівничих Українського Народного Союзу з-поміж тих наших поселенців, які опинились на північно - американському континенті після другої світової війни. А праця в УНСоюзі і для УНСоюзу є для нього продовженням тієї завзятої та аж до самопожертви відданої патріотичної суспільно-громадської активности, яку він започаткував і виконував ще як молодий студент на рідній, не своїй землі, в Україні.

Богдан Зорич народився 53 роки тому в Західній Україні. Його батьки — Михайло і Марія. Вже в середній школі Богдан Зорич включився в український націоналістично - революційний рух, що був продовженням Визвольних Змагань з часів першої світової війни і створив нову, вже революційну героїчну добу українських змагань до волі і незалежности. Закінчивши середню школю матурою, Богдан Зорич уже не мав багато ані часу ані нагоди продовжувати вищі студії на університетській лавці, але відбував найвищу школу і пробу життя. Вже вкоротці після матури арешт за революційну діяльність і засуд на п'ять років ув'язнення із позбавленням і так куцих громадянських прав на дальших десять років. Після звільнення з в'язниці — прийшла найбільш плідна й успішна праця на пості повітового організатора Матірнього Т-ва „Просвіта" і... знову ув'язнення та запроторення до концентраційного табору в Березі Картуській. Настала війна й большевицьке „визволення" Західньої України. Півроку пощастило Зоричеві в нових обставинах втриматись на пості учителя початкової школи а опісля чудом врятуватись від большевицької кулі в потилицю. Подібним чудом оминула Зорича й німецька куля чи шибениця у львівській в'язниці.

Після війни, опинившись разом із сотнями тисяч українців на скитальщині в Західній Европі, Богдан Зорич продовжував свою активність у скитальському таборі в Форарльберґу в Австрії, бувши там культурно-освітнім референтом та співосновником відомого Б-тва св. Андрея Як в Україні, так і на еміґрації Богдан Зорич з великим замилуванням відносився — при всій своїй іншій активності — до хорового мистецтва, що його вважає своєю „другою професією".

Під час „великого переселення" українських скитальців з Европи, Богдан Зорич у 1948-му році переїхав до Вінніпеґу на постійне поселення в Канаді. Місяць пізніше він уже займав пост домініяльного організатора Комітету Українців Канади й на тому пості доказав справжнього організаційного чуда, відвідуючи не тільки більші, але й малі та най-

(Закінчення на стор. 7-ій)

ІВАН ВАЦУК — ГОЛОВНИЙ КОНТРОЛЕР

Народився дня 19 січня 1915 р. в селі Волиця Комарева, пов. Сокаль, Західна Україна. До червня 1944 р. перебував на Рідних Землях. В липні 1944 р. виїхав до Німеччини, де перебував до кінця травня 1949 року. В червні 1949 р. прибув до Злучених Держав Північної Америки, до міста Дітройту. Тепер живе в місті Дірборні, Стейт Мишиґен.

Середню освіту (гімназія з матурою) закінчив у 1935 р., вищу в 1939 році. В 1942 р. закінчив у Львові при Ревізійному Союзі Українських Кооператив однорічний торговельний курс для кооперативних ревізорів і одержав звання ревізора.

В 1947 році відбув у місті Бадвізе в Німеччині, одномісячний адміністраційний курс для вищих службовиків ІРО.

В роках від 1949 до 1953 студіював вищу бугальтерію в одному з дітройтських бизнесових коледжів. В роках 1959 до 1963 закінчив вісім курсів парової енерґії у „Форд Коледж' в Дірборні й одержав звання і лайсенс першої кляси інженера.

Почавши від 1939 р. до липня 1944 р. працював в кооперації на Рідних Землях в характері інструктора, люстратора, керманича організаційного відділу, а відтак ревізора українських кооператив. На еміґрації в Німеччині, в роках 1946 до 1949 займав пост головного бугальтера в обласнім центрі ІРО у Віцбурзі, а попри це був головою Таборової Ради й містоголовою Обласного Представництва Української Еміґрації в Ашафенбурзі.

В Дітройті в 1949 р. вступив на працю до автомобілевої Компанії Форда, в якій працює безперервно по сьогоднішний день. В згаданій Компанії до 1958 р. працював у характері службовика-клерка в департаменті рахівництва, а від 1959 р. по сьогодні працює в департаменті парової енерґії в характері лайсенсового оператора-інженера.

В Дітройтській Громаді знаний як ініціятор та один з основників Стейтової Кредитової Спілки „Будучність', та безперервний її голова. Відданий союзовець, член Українського Народного Союзу, та організатор Відділу УНСоюзу в Дірборні, член Українського Конґресового Комітету Америки, активний член Українського Народного Дому в Дітройті, а від останньої Конвенції головний контролер Українського Народного Союзу.

ВОЛОДИМИР СОХАН — ЗАСТУПНИК ГОЛ. ПРЕДСІДНИКА І КЕРІВНИК РЕКОРДОВОГО ВІДДІЛУ ГОЛ. КАНЦЕЛЯРІЇ УНСОЮЗУ

Народився 7-го листопада 1923 року в Ходорові, Західня Україна. Син Антона Сохана, бувшого учасника українських визвольних змагань, а тоді службовика і касира цукроварні в Ходорові, потім керівника відділу Цукрової Централі України в Києві, та Ольги з дому Левицької.

Шість кляс народної школи закінчив в „Рідній Школі" в Ходорові, а середню освіту в академічній ґімназії з українською мовою навчання у Львові. Останній рік середньої школи та матуру здав у ґімназії в Ходорові, куди, перенісся після арешту у львівській ґімназії. В роках 1942 - 1944 був студентом машинобудівельного факультету Політехніки у Львові. В коротких періодах в роках 1941-1944 працював у Повітовій Управі, Філії УДК, Українбанку керівником Харчового Уряду міста Ходорова.

Опинившись на еміґрації вкінці 1944 року, спершу працював книговодом платень в цукроварні в місті Тульн, Австрія, а потім у таборових установах та в ІРО, як службовик харчового та одежового відділів, відділу праці та на пості зв'язкового між ІРО та Армією ЗДА для затруднення скитальців в армійських установах. Поруч праці продовжував короткий час студії на „Техніше Гохшуле" в Мюнхені, а потім поширював свої практичні фахові знання курсами економії і журналістики, книговедення та англійської і еспанської мов.

Після приїзду в березні 1949 року до Джерзі Сіти, Н. Дж., працював спершу на фізичній праці впродовж 3 місяців, а в червні 1949 поступив на працю в рекордовому відділі УНСоюзу. Працюючи там, відбув курси орудування машинами IBM та вивчав вечорами ділянку життьового забезпечення читанням різних посібників і фахової літератури. Після 24-ої конвенції УНСоюзу став асистентом головного секретаря, і був викладачем на курсах секретарів і орг. УНСоюзу.

На 26-ій Конвенції був обраний членом Екзекутиви УНСоюзу та згідно з рішенням цієї Конвеції і на доручення Головного Уряду надав йому Екзекутивний Комітет одноголосно пост Четвертого заступника головного предсідника і обов'язки керівника рекордового відділу Головної Канцелярії.

Від наймолодших літ проявляв спортову активність у середньошкільних та студентських організаціях, опісля в Українському Спортовому Товаристві „Зоря" в Ходорові, на еміґрації в УСК „Сокіл" у Вільсбібурґ і Ляндсгут, та в ЗДА у спортових товариствах УСК Ню Йорк, а потім УСТ „Січ", Елизабет. Від заснування центральних спортових організацій, спочатку СУАСТ-Схід а опісля і Української Спортової Централі Америки і Канади працював у цих установах як пресовий референт, секретар і член Ради УСЦАК. Від 1964 року є портовим кореспондентом українських передач „Голосу Америки".

Як спортовий кореспондент співпрацював зі „Свободою" від 1949 року, а від 1960 року, обняв офіційно пост спортового редактора „Свободи".

Одружений з Неонілею з дому Мерена, активною пластункою і останньо станичною Пласту в Джерзі Сіті. Батько двоїх дітей, Романи Ольги — 10 років та Тараса Юрія — 5 років, які ходять до української католицької парохіяльної школи та школи українознавства в Джерзі Сіті.

ТАРАС ШМАГАЛА — ГОЛОВНИЙ РАДНИЙ

Name: Taras G. Szmagala, 7725 Selwick Drive, Parma, Ohio 44129. Home Telephone: Victory 2-2699. Business Telephone: 842-5300, Ext. 381.

Pedsonal: Age 33 — Born in Cleveland, Ohio — Parents both Ukrainian immigrants — Speak Ukrainian fluently — Married — No children — Wife, Katherine, teaches German at Valley Forge High School, Parma.

Education: John Marshall High School, Cleveland, Ohio — Graduated June 1951. — Allegheny College, Meadville, Pennsylvania — B.S. 1955, majors Chemistry and Economics. — Western Reserve University, Cleveland, Ohio — Graduate Cchool of Business, 12 hours toward B.B.A. — 1957 & 1958. — U.S. Steel Training Programs, 1955-1962 — Baldwin-Wallace College, 18 hours toward teaching certificate 1962-1963. — John Carroll University — Graduate School, completed all course work (33 hours) toward M.A. in Educational Administration, 1963-1965.

Employment: Employed by United States Steel Corporation June 1955 to December 1962. Held various positions in Staff and Operating Line Management.

School Experience — 3½ years, Parma City School District Employed by Parma Board of Education March 1963. Substitute teacher 3 months; substituting in Science and Math in all Parma secondary schools — Science teacher 2 years, Greenbriar Junior High — Faculty Manager of Athletics at Greenbriar 1½ years — Appointed Assistant Principal, Greenbriar in May 1964. During 1964-65 school year given some administrative duties, including all attendance problems and various discipline cases. Assumed position of Assistant Principal, Greenbriar in October of 1965.

Professional and Civic Activities: Former president and executive officer of the UYL-NA; president of the Ukrainian Professional Society of Ohio; President of the United Ukrainian Organizations of Greater Cleveland (1963) Chairman of the Shevchenko Memorial Fund Drive (1961-62); member of the UCCA Advisory Board since 1959; member of several local and national educational associations; active in the Republican Party since 1960.

Elected Supreme Advisor of the Ukrainian National Association at 26th Convention in 1966.

ІВАН КОКОЛЬСЬКИЙ — ГОЛОВНИЙ КАСИР

Новий головний касир Українського Народного Союзу Іван Кокольський, що був вибраний останньою 26-ою Конвенцією в травні цього року у Шикаґо на місце довголітнього і заслуженого діяча - сеніора Романа Слободяна, це уродженець ЗДА. Іван Кокольський прийшов на світ у місті Вунсакет, у стейті Ровд Айленд 10-го лютого 1910 в сім'ї українських поселенців Томи і Франки з Кармазинів Кокольських, які прибули до цієї щасливої країни з Галичини, точніше з повіту Скалат у Західній Україні. Ватьки дали нашому теперішньому касирові гарне виховання і високу освіту, та найважніше виростили його в любові до свойого роду, вивчили його української мови та й виховали в українській традиції. Батьківське виховання прив'язало Івана Кокольського з українською громадою і він постійно в ній діяльний. Іван Кокольський отримав також солідну загальну і спеціялізовану освіту. Після закінчення початкової і середньої школи у Вунсакет, він учився на вечірніх курсах коледжу бизнесової адміністрації, а потім студіював книговодську рахунковість в Брасвт коледжі. Після закінчення студій він зайняв пост суперінтендента шкільних будинків у системі публічного шкільництва у Вунсакет і на тому пості працював до часу переходу на працю касира в Українському Народному Союзі.

Іван Кокольський не тільки довголітній, - бо 30-річний постійний член УНС, але також відданий союзовий діяч, який вже понад 20 років веде, в останніх 6 роках як голова один із найбільших Відділів УНС в Ню Інґленд, а саме 206 Відділ. В 1946 році Іван Кокольський був вперше обраний повноправним делеґатом на 20-ту Конвенцію УНС в Гаррісбурґу, а вже на 21-ій Конвенції в Питсбурґу в 1954 р. він був обраний на пост головного радного і на цьому пості залишився аж до 25-ї Конвенції УНС в Ню Йорку, де його вибрали до складу Контрольної Комісії. На останній Конвенції в Шикаґо йому довірено понад тридцять один мільйонів долярів майна УНСоюзу.

Іван Кокольський не тільки діяльний у Союзі. Він займає різні пости в інших українських організаціях і працював довгі роки в українській зорганізованій громаді у своєму місті. Ще в 1935 році він був вибраний на віце-президента Ліґи українських клюбів у ЗДА — одної з перших організацій української молоді на терені Америки. В 1951 році на соборі Української Православної Церкви в ЗДА в Ню Йорку він був обраний на члена Митрополичої Ради і Консисторії цієї Церкви. Він також діяльний в місцевому Відділі УККА, і був делеґатом на два Конґреси Українців Америки, а саме в Ню Йорку і в Вашинґтоні. Від років Іван Кокольський брав дуже активну участь у житті української громади у Вунсакет. Довгі роки він був головою Комітету Об'єднання Українських Організацій у своєму місті і на цьому пості виявив організаційний хист. Під час великої акції допомоги втікачам в Европі Іван Кокольський включився в цю акцію допомоги, що її вів Злучений Український Американський Допомоговий Комітет, і виявив себе не тільки в організаційній роботі, але й у збірці фондів і збірці та висилці допомогових пакетів. Він їздив на зустріч новоприбуваючим до порту у Бостоні, спонзорував прибуття нових іміґрантів і організував для них першу допомогову опіку. Іван Кокольський виявив діяльність у збірці фондів на пам'ятник Шевченкові у Вашинґтоні. Він також зорганізував поїздку українців із Вунсакету на відкриття цього пам'ятника у столиці ЗДА.

Іван Кокольський є жонатий із Анною з дому Казан, він є батьком двох доньок, Корнелії, що замужня і носить прізвище Гурд, і Иоанни, яка закінчує середню школу. Сім'я Кокольських у Вунсакет належить до української церкви, а самий Іван Кокольський служить у церковній раді, як також давніше співав у церковному хорі. Іван Кокольський любить спорт і самий брав участь у змаганнях у кошівці і відбиванці. Любить також театр, пробував своїх сил на аматорській сцені, та й брав участь в чоловічому хорі бандуристів.

В особі Івана Кокольського Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу дістав відданого і випробуваного народного діяча з-поміж української молоді, що вже народилась і виховалась поза рідним краєм.

СТЕПАН ҐАВРИШ — ГОЛОВНИЙ РАДНИЙ

Степан Гавриш є уродженцем Дрогобиччини. Прибув з-поза залізної заслони на захід в 1949 році і негайно включився до праці в адміністрації в таборі ім. Івана Франка в Бравншвайґу, де виконував обов'язка керівника кооперативи, згодом був членом управи СУМА, членом управи ІМКА та головою спортової секції.

До Америки прибув 1952 року і негайно включився в суспільно - громадське та союзове життя міста Філядельфії. Ставши членом УНСоюзу негайно був вибраний контролером, відтак касиром, а 1956 році був вибраний на секретаря 83 відділу ім. Івана Франка. Обов'язки секретаря виконує досі.

В році 1962 був обраний на голову Окружного Комітету Відділів УНС у Філядельфії. Ця округа обіймає 37 Відділів та нараховує понад 7.500 членів. На пості голови залишився і на біжучий рік.

В році 1964 був найменований Екзекутивою УНС на пост обласного організатора УНС на східні стейти Америки. На тому пості збагатив союз 5-ма новими Відділами та приєднав або допоміг приєднати добру тисячу нових членів для Батька-Союзу. Як організатор, був викладачем на секретарсько - організаційних курсах, які влаштовує Союз для своїх курсантів.

Як активний член ОУН, був в'язнем большевицько-московських тюрем в Дрогобичі і Самборі.

В роках 1937 - 39 був активним працівником Сільського Господаря та виконував обов'язки інструктора хліборобського Вишколу Молоді.

Брав активну участь в боротьбі з наїзниками України в роках 1941-45, а відтак сповняв обов'язки адміністраційного керівника державного шпиталя в Польщі.

Закінчив середню освіту, а відтак студіював сільсько - господарські та економічні науки і ті студії продовжу дальше.

Вступайте в члени УНСоюзу!

ВАСИЛЬ ДІДЮК — ГОЛОВНИЙ РАДНИЙ

Уроджений 8 лютого 1915 р. в Тернопільській області, Україна, в свідомій і заможній селянській родині. Має двох братів, один д-р дентист живе тепер в Бостоні ЗДА, другий, живе в Україні. Освіта: Незакінчена вища. Іспит учительського семинаря із правом навчання в гімназії. Музичний Інститут, журналістичні й адміністраційні курси. Одружений, має двох синів: Богдан — студент університету, Ярослав — студент середньої школи.

Від молодих літ активний громадський працівник на культурно - освітній, кооперативній і виховній ділянках. Організатор і диригент багатьох хорів в рідному краю, на скитальщині і в Канаді. Політичний в'язень: польських, російських і німецьких окупантів. Член визвольного підпілля і УПА. Організатор різногранного життя на скитальщині в Німеччині. Організатор і професор Реальної Гімназії в Ґослярі. До Канади приїхав в 1948 році, на афідавіт Т-ва „Просвіта" в Монтреалі-Лапін. Як учитель Рідних Шкіл, а потім крайовий організатор СУМ, працював у різних частинах Канади. Співорганізатор і активний член багатьох громадських і церковних організацій й установ як: КУК, БУК, УПА, Централя УК, СУМ, ОУП, ОУПП, ітд. Журналіст і видавець. Автор кількох невеликих, вже надрукованих праць, кореспондент до преси, добрий промовець. Обласний Організатор УНС на Східню Канаду, — голова Торонтської Округи, головний радний та делеґат на 26-ту Конвенцію УНС в Шикаґо, член Клюбу Заслужених Союзовців, голова відділу УНС ч. 407 ім. Кардинала Йосифа.

ВОЛОДИМИР ЗАПАРАНЮК — ГОЛОВНИЙ РАДНИЙ

Народився 17 квітня 1915 року на Буковині. В 1934 році став членом Організації Українських Націоналістів, а опісля співосновником націоналістичного руху селянської молоді наддністрянської Буковини і Басарабії. Відбуваючи військову службу в румунській армії, був приділений до королівської охорони та перейшов ряд військового вишколу. Перебуваючи в Галичині, перейшов вишкіл адміністраційного права у Львові, а опісля урядував в заліщицькому і бучацькому повітах. Ветеран визвольних змагань з другої світової війни. По закінченні другої світової війни перебував в таборі Новий Ульм — Німеччина, де був адміністратором театру „Розваґа". До Америки прибув на початку 1949 року і зразу включився в громадсько - суспільне життя. Вперше допоміг понад 400 родинам переїхати з Европи до Америки.

Основник і постійний фінансовий секретар Відділу 484 УНСоюзу. Голова ютицької союзової округи. Постійний член Клюбу Заслужених Союзовців, починаючи від 1961 року.

Працює у Відділі УККА в Ютиці, в молодечих організаціях, організаціях визвольного фронту, ветеранських та церковних. Працює на державній посаді нюйоркського стейту, в департаменті дорогового руху. Має ліценцію на продаж реальностей. Є активним членом Республіканської партії.

ДМИТРО ПОПАДИНЕЦЬ — ГОЛОВНИЙ РАДНИЙ

В УНСоюзі з цілою ріднею від перших тижнів поселення в Канаді. Від 1949 рекордовий секретар і від 1950 року голова 473 Відділу УНС. Перший голова, від 1953 року, Окр. Комітету Відділів, а відтак член управи, касир, місто-голова і секретар. Тепер по вісьмох роках часу, знову очолив Управу Окр. Комітету.

Трикратний делеґат на конвенції. Як член Управи, а відтак як голова розбудував два Відділи, а саме: 473-тий із около триста до понад п'ятьсот і 434 із кільканадцяти до понад двісті-п'ятдесять членів.

В передконвенційний орг. кампанії здобув 60 нових членів, за що відзначено його золотою ювілейною відзнакою, як будівничого Союзу. На 26-тій Конвенції його обрано на головного радного, що репрезентуватиме УНСоюз в Монтреальській Окрузі.

За фахом кооператор із загальною і торговельною освітою, на різних відповідальних позиціях до керівника організац. відділу Союзу й ревізора Ревіз. Союзу Українських Кооператив включно.

Член - основник багатьох організацій і установ, член проводів і контрольних органів таких на Рідних Землях, в Зах. Европі й у Канаді.

Працює публічним рахівником і є діючим директором двох торговельних підприємств — компаній.

Одружений і є батьком троїх дітей, пластунів і студентів. Пластун сеньйор, член Станичної Старшини, фінансовий діловод, основник і референт „Пластового Фонду" для купівлі, розбудови й сплати пласт. дому, оселі „Батурин" і новацького куреня „Орлик".

Член Екзекутиви Ділового Комітету до організації фінансового господарства Всеамерик. Пластового З'їзду для відзначення 55-ліття Пласту, 75-ліття українського поселення в Канаді та організованої участи в святкуваннях 100-ліття Канади в Оттаві й на Світовій Виставці в Монтреалі.

Репрезентує нашу союзову округу в Ювілейному Комітеті Українців Канади, всеукраїнського значення і участи в двох повище згаданих ювілеях.

ПРОТОКОЛ

НАРАД ГОЛОВНОГО ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

які відбулися у головній канцелярії УНСоюзу в Джерзі Сити в дні 6-го липня 1966 року.

В нарадах взяли участь всі члени Головного Екзекутивного Комітету, обрані на 26-ій Конвенції УНСоюзу, яка відбулася в Шикаґо в часі від 16-го до 21-го травня 1966 року, а саме: гол. предсідник Йосип Лисогір, заступники гол. предсідника Степан Куропась, Марія Душник, Богдан Зорич і Володимир Сохан, гол. секретар Ярослав Падох та гол. касир Іван Кокольський, а також раніший гол. касир і обраний конвенцією почесний член Головного Уряду Роман Слободян та гол. редактор Антін Драґан.

Наради розпочалися о год. 10.25 ранку.

Гол. предсідник Й. Лисогір запропонував наступний порядок нарад:

1. Відкриття
2. Рекомендації щодо титулу та обов'язків Володимира Сохана
3. Звідомлення: гол. касира, гол. секретаря, канадійського директара, гол. предсідника відносно УНСоюзу, „Свободи" і Союзівки, заступників гол. предсідника, гол. редактора і секретаря Культурної Комісії.
4. Винагорода відділових секретарів
5. Нові постанови щодо лікарських оглядин
6. Нові члени Стипендійної Комісії
7. Справоздання фірми Ернст і Ернст та її рахунок
8. Союзовий день на Союзівці 18-го вересня 1966 р.
9. Встановлення Комітетів
10. Репрезентація на конвенціях
11. Різне
12. Закриття

Цей порядок нарад схвалено без змін.

1. ВІДКРИТТЯ

Наради відкрив гол. предсідник Й. Лисогір, привітавши приявних та підмітивши, що є це перші наради Головного Екзекутивного Комітету після конвенції.

2. РЕКОМЕНДАЦІЇ ЩОДО ТИТУЛУ ТА ОБОВ'ЗКІВ ВОЛОДИМИРА СОХАНА

Гол. предсідник Й. Лисогір пригадав ухвалу Конвенції, яка обравши Володимира Сохана на члена Екзекутиви доручила Головному Урядові визначити його назву та приділити йому відповідні функції. Головний Уряд на свому засіданні в дні 21 травня ц. р. передав це доручення Екзекутиві. Схвалено приділити йому пост четвертого заступника головного предсідника із обов'язками, які згідно зі запискою, залученою до протоколу, обнімають керівництво рекордового відділу Головної Канцелярії. Головний секретар виконуватиме всі інші статутові обов'язки його уряду й керуватиме організаційним відділом УНСоюзу.

3. ЗВІДОМЛЕННЯ ГОЛОВНИХ УРЯДОВЦІВ

ЗВІДОМЛЕННЯ ГОЛ. КАСИРА РОМАНА СЛОБОДЯНА

Гол. касир Роман Слободян підмічує, що після більш, як сороклітнього сповнювання відповідальних функцій головного касира, складає свій останній звіт. В основі його звіт торкається часу від останньої конвенції, але він не позбавлений також загального огляду фінансового стану УНСоюзу. Саме тепер відбувається вже від ряду тижнів перевірка діловодства стейтовими контролерами, які зокрема, разом з ним, перевірили здепоновані в Комершел Траст Компані в Джерзі Сити всі бонди й ствердили, що вони знаходяться в найкращому порядку. Згадані контролери перевірили також канадійські бонди, здепоновані в уряді в Оттаві, на основі відповідних, офіційних посвідок. Гол. касир перед'являє листу закуплених і дозрілих до виплати бондів, висловлюючи жаль, що не було змоги більше грошей повернути на закуп бондів, які під цю пору дають виїмково високі прибутки. Але більшість готівки забрали морґеджі. В бондах за звітний час інвестовано $149,408.33, а в морґеджах $208,203.29, отже разом інвестовано суму $357,611.62. Крім того гол. касир перед'являє листу морґеджових позичок, які намічено виплатити в недалекій будуччині на суму $1,018,500.00. Поза нею є ще цілий ряд зголошених морґеджових подань, які згодом прийдеться розглянути. Уділені морґеджі сплачують в час, тільки 15 з них залягають з заплатою поточних рад і відсотків, з яких два є в ході примусового стягнення. Також Відділи сплачують вкладки членів на час, крім шести, яких візвано до вирівняння залеглостей під загрозою суспензи. Гол. касир стверджує, що передає свій уряд новому касирові, куди молодшому за нього, в повнім порядку.

а. БОНДИ

ЗАКУПЛЕНІ БОНДИ

125,000 — U.S.A. Treasury Bills due 6/30/66	$123,689.58
25,000 — Gulf Power Co., 1st Mtge Bonds, 6% Series due 1996	25,718.75
YIELD — 5.80	$149,408.33

ДОЗРІЛІ БОНДИ

75m Chicago & North Western Railway Co. Equipment Trust Cert., 3½% Bonds due April 1, 1966	75,000.00
150m U.S.A. Treasury Bills due 5/12/66	150,00000
125m U.S.A. Treasury Bills due 6/30/66	125,000.00
TOTAL:	$ 350,000.00

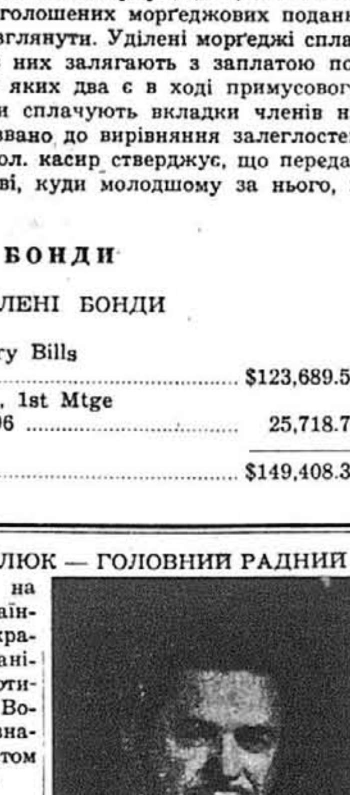
б. МОРҐЕДЖІ

Уділено морґеджові позички на наступні реальности:

435 So. 11th St. Miami, Fla.	$8,500.00
35-55 88th St., Jackson Heights, N.Y.	24,000.00
1651 Vida Court, San Leandro, Calf.	14,000.00
94-39 86th Ave., Woodhaven, N.Y. (Addl)	7,099.00
97 Greendale Ave., Toronto, Ont. Can.	16,000.00
216 E. 6th St., New York, N.Y.	15,000.00
132 N. 1st St., Brooklyn, N. Y. (addl)	4,904.29
5146 N. 10th St., Philadelphia, Pa.	13,000.00
Christ the King Ukr. Cath. Church, Philadelphia, Pa. (addl)	40,000.00
23300 Greencrest, St. Clair Shores, Mich.	23,000.00
57 Condict St., Jersey City, N.J.	5,000.00
2137 N. Western Ave., Chicago, Ill.	14,000.00
50-44 245th St., Douglaston, N. Y.	8,000.00
107-15 120th St., Richmond Hill, N.Y.	15,700.00
TOTAL:	$ 208,203.29

Після справоздання відбулася дискусія, в якій особливу вагу присвячено морґеджовим позичкам, уділюваним на терені Канади. Директор Канадійської Канцелярії й заст. гол. предсідника на Канаду, Богдан Зорич, підмітив ряд позичкових проблем, які мають особливу вагу для розвитку українського громадського й церковного життя в Канаді, а водночас для розбудови УНСоюзу. Підмічено особливі умови, які зумовлюють канадійські позички, та схвалення для Канади позичок на суму$200,000.00. З уваги на це є труднощі в уділюванні більше позичок в цім році. Незалежно від цього передискутовано цілий ряд нових позичкових зголошень й намічено чергу, в якій вони могли б бути уділені. Окремо розглянено новий стан морґеджового й взагалі позичкового ринку й ухвалено ввести деякі зміни відносно умов уділювання морґеджових позичок, а також рекомендовано рішучі заходи у відношенні до тих, що точно не виконують своїх зобов'язань щодо сплати позичок. Новий гол. касир Іван Кокольський поставив ряд запитів до уступаючого гол. касира Романа Слободяна, на які одержав вичерпні відповіді.

Д-Р МИХАЙЛО ДАНИЛЮК — ГОЛОВНИЙ РАДНИЙ

Народжений 1919 р. на Волині, де закінчив українську гімназію ім. Л. Українки. Старшина і співорганізатор відділів УПА у протинімецькому повстанні на Волині і Бойківщині. Відзначений Воєнним Хрестом УНР.

Після закінчення медицини в Німеччині прибув до ЗДА в 1950. В лікарській практиці в Міннеаполісі. Служив капітаном Медичного Корпусу Армії ЗДА і звільнений із відзначенням. Крім практики — виконує обов'язки медичного дорадника Генерального Консуляту Німеччини в ЗДА.

В різні часи брав активну участь в громадському і політичному житті та займав ряд громадських становищ, а серед них: Віцепрезидента ЦЕСУС-у, голови Відділу УККА в Міннесоті, голови Відділу Українського Лікарського Т-ва, голови Осередку УПНІ та інші.

Дописувач до української преси ще перед війною. Автор численних статтей в українській пресі на еміґрації. Член СУЖ-у в Німеччині. Постійний співробітник „Свободи". Автор багатьох статтей на теми України в американській пресі.

Член УНС з 1951 р. Член багатьох українських організацій, а також американських професійних та суспільних установ.

ЗВІДОМЛЕННЯ ГОЛ. СЕКРЕТАРЯ ЯРОСЛАВА ПАДОХА

Гол. секретар Ярослав Падох склав справоздання за перше півріччя 1966 року. Під оглядом організаційного росту УНСоюзу це півріччя було вповні успішним. В тому часі придбано 2,970 нових членів, тобто на 1,200 більше, як в тому самому часі минулого року, що приніс був тільки 1,779 членів. Один конвенційний місяць травень приніс 837 членів, яких придбали 166 Відділів та їх 215 організатори членів. Першунами цьогорічної кампанії стали округи Филядефія, Ню Йорк і Торонто, а з Відділів434 з Монтреалю, 53 з Піттсбурґа і 240 з Клівленду. Найбільш заслуженою трійкою відділових організаторів є Карло Сачко з Піттсбурґу, гол. радний Дмитро Попадинець з Монтреалу і Іван Петрунцьо з Майнерсвіл. В цьому році зорганізовано два нові Відділи, 474-ий в Монтреалі та412 в Торолді. Третій, на Скарборо в Торонті, буде оформлений в найближчих днях. Особливі успіхи у цьогорічній кампанії придбала наша союзова Канада. За шість місяців канадійські Відділи придбали 626 нових членів, чим набагато перевищили минулорічний осяг за той самий час. Секретарський відділ держав постійний зв'язок з Відділами і Округами та з організаторами, гол. урядовцями та делеґатами, які дали видатну поміч в організаційній акції. Переведено акцію в справі видання марки Т. Шевченка й треба сподіватися, що всі відділи піддержуть заходи УККА в цім напрямку. Йде акція обдарування найстарших (55 і більше років членства) членів пам'ятковими годинниками. На майбутнє гол. секретар пропонує продовжити цьогорічну конвенційну кампанію до кінця року й поставити для неї мету: 3,000 членів. Якщо в першому півріччю можна було придбати таке число, це повинно бути виконане і в другім півріччю, звичайно більш продуктивнім. УНСоюз, який вже в цім році перейшов 87,000 членів, повинен до кінця 1966 дійти да 88,000 а то й при добрій праці 89,000. За заслуги будуть, після закінчення року, уділювані вже востаннє ювілейні союзові відзнаки, які сталися також відзнаками конвенційними. Всі союзові діячі повинні їх придбати. Пропонує видати відповідний заклик від всієї Екзекутиви УНСоюзу. На дальшу мету, мавши на увазі вже недалеке 75- річчя УНСоюзу, слід вже тепер підготовлятися до заокруглення членства УНСоюзу до повних 100,00 членів й до заложення Відділі УНСоюзу в усіх українських громадах ЗДА і Канади.

Після звіту відбулася дискусія, в висліді якої схвалено затвердити новоповсталий Відділ в Торолді, Онт. й дати йому число 412, звернутися з окремим листом до Відділів та делеґатів на конвенцію, які в цім році не придбали ніяких членів для УНСоюзу, та повести енерґійну акцію за поширення нових грамот, акцидентової і термінової.

ЗВІДОМЛЕННЯ ДИРЕКТОРА КАНАДІЙСЬКОЇ КАНЦЕЛЯРІЇ БОГДАНА ЗОРИЧА

Директор Канадійської Канцелярії і заступник гол. предсідника на Канаду, Богдан Зорич, склав докладний письмовий звіт зі своєї піврічної праці в цім році. Він вказав передовсім на визначне організаційне досягнення канадійських Відділів УНСоюзу в цім півріччю, які придбали 626 членів. Співпраця і плянування праці з обласними організаторами й гол. радним Василем Дідюком та постійними організаторами, д-ром Титом Залуцьким і Софією Куцою, поїздки в терен, репрезентація УНСоюзу назовні, відвідування зборів Відділів і Округ — все це склалося на придбаний успіх. Сподіється ще кращого успіху в другому півріччю, тим більше, що є готовий залишити пост секретаря 432-го Відділу й на весь час занятися організаційною працею для УНСоюзу. Зокрема плянує довшу поїздку по Західній Канаді, щоб там розбудувати УНСоюз та скріпити його Відділи й підшукати надійних союзових робітників. З уваги на літню пору плянує поїздку на осінні місяці. від вересня до листопаду. Для успіху в праці слід встановити компетенції директора канадійської канцелярії та місцевих, постійних і обласних організаторів на терені Канади і їх взаємовідношення.

Після справоздання Б. Зорича відбулася оживлена дискусія, в якій підмічено потребу переорганізування дотеперішньої канадійської канцелярії, переведення основної підготови майбутньої поїздки на Захід, виготування її точного пляну та мети, якої вона повинна досягти, потреби притягнення до праці в Канаді всіх шарів місцевої української громади, підготови відповідного пропагандивного матеріялу, відповідної, плянової співпраці з іншими головними урядовцями з терену Канади, а саме гол. контролера Івана Геврика та гол. радних Дмитра Попадинця і Василя Дідюка.

Після дискусії принято до відома, що директор Кан. Канцелярії Б. Зорич залишить пост відділового секретаря та перейде на постійну працю, як директор Канадійської Канцелярії, з днем 1-го серпня 1966 р. й подбає про реорганізацію приміщення канцелярії до 1-го вересня ц. р. й після того дня, приблизно коло 10-го вересня, вибереться на дво-три місячну подорож на Захід Канади.

ЗВІДОМЛЕННЯ ГОЛ. ПРЕДСІДНИКА ЙОСИПА ЛИСОГОРА

Гол. предсідник Й. Лисогір склав справоздання про загальний стан УНСоюзу. В ділянці організаційній він підмітив поважний успіх, передконвенційної кампанії, але беручи до уваги збільшені кошти постійних й обласних организаторів, введення поважним коштом нових забезпеченевих грамот та щораз то нові заходи, треба вимагати більших успіхів. Фінансово УНСоюз дальше росте, але майно в цім році не збільшується так швидко, як раніше, бо зросли витрати, зокрема з приводу конвенції, підвищеної дивіденди, коштів постійних організаторів, збільшення платні службовикам і побільшення числа платних гол. урядовців. Видатки ростуть скоріше, як прибутки, й тільки видатне збільшення членів може зрівноважити їх. Контрольна установа Ернст і Ернст рекомендували деяку зміну системи праці, більше ужиття IBM машин тощо. Це може зменшити працю, зокрема після переведення злуки фондів, але аж на дальшу мету, бо переведення в життя цих змін вимагатиме приготувань. Окремі старання йдуть в напрямі придбання нового приміщення головної канцелярії. Гол. предсідник в останніх часах, вже після конвенції, дослідив ряд відповідних площ, де можна б побудувати будинок УНСоюзу. Ці старання будуть продовжуватися тим більше, що слід було б придбати нове приміщення вже в наступному році. Відносно адміністрації „Свободи" та видавництва, прибутки вдержуються менш-більш на минулорічному рівні. Але дещо збільшилися видатки. До того треба набути ряд нових машин, які вимагають поважних видатків. „Союзівка" за перше півріччя цього року мала понад $63,000 приходу, що є дещо краще, як в тому часі минулого року. Можна сподіватися, що прибутки за цілий рік збільшаться на яких п'ять відсотків. Але видатки збільшуйться, про чому певну ролю грає законна підвижка мінімальної винагороди. Перебудовано в головнім будинку, на другому поверсі ще дві кімнати й в старому стані залишилася ще тільки одна кімната. Треба поглибити одну керницю. Для розваги гостей шукається за новими таланами, хоч це не легка справа. Продовжуються пошукування за відповідним приміщенням під місцевий цвинтар.

ЗВІДОМЛЕННЯ ЗАСТУПНИКА ГОЛ. ПРЕДСІДНИКА СТЕПАНА КУРОПАСЯ

Заступник гол. предсідника інж. Ст. Куропась склав загальний звіт зі своєї діяльности в останнім часі, а зокрема з ліквідаційної праці конвенційного комітету, якого він був головою. Він підмітив. Що це мабуть перше такий комітет закінчив діяльність з прибутком, в сумі приблизно $1,800.00. Ще деякі ліквідаційні праці продовжуються. Плянує допомогти шикаґівській окрузі вернутися до давньої активности на організаційному полі

ЗВІДОМЛЕННЯ ІНШИХ ЗАСТУПНИКІВ ГОЛ. ПРЕДСІДНИКА

Два дальші заступники гол. предсідника, а саме пані Марія Душник і Володимир Сохан, які обняли свої уряди щойно з днем1-го липня ц. р. не склали справоздання, тільки брали живу участь у дискусії над звітами інших урядовців й у плянуванні нової праці. Богдан Зорич склав справоздання, як директор Канадійської Канцелярії.

ЗВІДОМЛЕННЯ ГОЛ. РЕДАКТОРА І СЕКРЕТАРЯ КУЛЬТУРНОЇ КОМІСІЇ, АНТОНА ДРАҐАНА.

Гол. редактор і секретар Культурної Комісії А. Драґан звітував про культурну й видавничу діяльність УНСоюзу та його видавництва. Він підмітив, що хоч остання конвенція одобрила пляни дальшого розвитку й розбудови видавництва, але не схвалила підвижки передплати, що утруднює введення великих змін і поліпшень. На найближчий час заплановано ряд змін в усіх періодичних виданнях УНСоюзу. Зокрема плянується періодичний літературно-мистецький додаток до „Свободи", скоріше використовування присланого матеріялу, зокрема дописів із життя наших громад, збільшення окремих книжкових видань. Деякі зміни в способі редаґування й друку передбачено для „Українського Тижневика". Заплановано присвятити декілька чисел в році „Трибуні УНСоюзу" жіночим і канадійським справам. З уваги на недалекі вже великі 75-річні роковини „Свободи", а там й УНСоюзу, пропонує схвалення відповідних видань. Відносно другого тому англомовної Енциклопедії Українознавства йдуть намагання, щоб він появився друком вже впродовж 1967 року. Приблизно дві третини матеріялу того тому є вже готовий до друку.

Над звідомленням ред. А. Драґана розвинулася дискусія, після якої в засаді схвалено подані пляни видавничої діяльности.

4. ВИНАГОРОДА ВІДДІЛОВИХ СЕКРЕТАРІВ

Гол. предсідник Й. Лисогір підмітив, що конвенція винесла рекомендацію відносно підвищення секретарської винагороди з шести на сім відсотків від суми вкладок, пересланих до головної канцелярії, пропонує відкласти цю справу до 1-го січня 1967 року, тим більше, що варта застановитися над питанням, чи не слід обнизити винагороду, яку виплачується у висоті 25 відсотків від вкладок зібраних від нових членів впродовж першого року їх членства. Це внесення, піддержане І. Кокольським і Ст. Куропасем, принято.

5. НОВІ ПОСТАНОВИ ЩОДО ЛІКАРСЬКИХ ОГЛЯДИН

Гол. предсідник Й. Лисогір пригадав, що, на внесення актуаріїв УНСоюзу, остання конвенція схвалила дальшу лібералізацію постанов щодо обов'язкових лікарських оглядин кандидатів на забезпечення в УНСоюзі. Пропонує їх негайно ввести в життя. Отож при наявности доброго здоров'я кандидата на члена не потрібно лікарських оглядин при наступнім віці й таких максимальних сумах:

До 25 року життя до суми	$10,000
Від 26 до 40 " " "	5,000
Від 41 до 50 " " "	2,000
Від 51 до 55 " " "	1,000
Від 56 до 60 " " "	500

При забезпеченні на суму $10,000 і більшу вимагається лікарських оглядин двома лікарями, за винятком, як вище, тобто коли кандидат на забезпечення є в віці до 25 року життя й забезпечується на суму не вищу $10,000.

6. НОВІ ЧЛЕНИ СТИПЕНДІЙНОЇ КОМІСІЇ

З уваги на зміни, які зайшли на останній конвенції в складі Головного Уряду УНСоюзу, гол. предсідник запропонував доповнити склад Стипендійної Комісії такими гол. урядовцями: п. Марією Душник, Іваном Кокольським, Володимиром Сохановм і Богданом Зоричем, що схвалено.

7. СПРАВОЗДАННЯ ФІРМИ ЕРНСТ І ЕРНСТ І ЇЇ РАХУНОК

Гол. предсідник перед'явив справоздання контрольної фірми Ернст і Ернст з переведеної контролі діловод-

(Закінчення на стор. 6-ій)

ПРОТОКОЛ

(Закінчення зі стор. 5-ої)

ства УНСоюзу та її пропозицію щодо дальшого поліпшення метод праці головної канцелярії. Принято до відома це справоздання та схвалено на рахунок предложеного гонорару тої фірми виплатити $5,863.00.

8. СОЮЗОВИЙ ДЕНЬ НА СОЮЗІВЦІ

На пропозицію гол. предсідника схвалено влаштувати дня 18-го вересня 1966 року Традиційний Союзовий День на Союзівці та до участи в ньому запросити відомих фільмових акторів українського роду й до того членів УНСоюзу, Палагнюка-Пеленса та Мазуркевича-Мазуркі.

9. ВСТАНОВЛЕННЯ КОМІТЕТІВ

На пропозицію гол. предсідника встановлено наступні Комітети й обрано до них такі особи:

а. КОМІТЕТ ДЛЯ ПУБЛІЧНИХ ЗВ'ЯЗКІВ ТА ПРЕСИ

1. Степан Куропась, 2. Богдан Зорич, 3. Володимир Сохан, 4. Анна Чопик, 5. д-р Михайло Данилюк.

б. КОМІТЕТ ДЛЯ ЖІНОЧИХ СПРАВ

1. Марія Душник, 2. Анна Дубас, 3. Анна Чопик, 4. Марія Демидчук, 5. Олена Олек.

в. КОМІТЕТ ДЛЯ СПРАВ МОЛОДІ

1. Петро Пуцило, 2. Іван Геврик, 3. Тарас Шмаґала, 4. Степан Гавриш, 5. Мирон Куропась, 6. Василь Дідюк, 7. Іван Одежинський.

г. КОМІТЕТ ДЛЯ СПРАВ СПОРТУ

1. Іван Іванчук, 2. Володимир Запаранюк, 3. Олена Олек, 4. Андрій Джула, 5. Марія Душник.

ґ. КОМІТЕТ ДЛЯ КАНАДІЙСЬКИХ СПРАВ

1. Богдан Зорич, 2. Іван Геврик, 3. Василь Дідюк, 4. Дмитро Попадинець.

д. КОМІТЕТ ДЛЯ ФІНАНСОВИХ СПРАВ

1. Володимир Галан, 2. Петро Пуцило, 3. Іван Ващук, 4. Тарас Шлікула, 5. Анна Дубас, 6. Дмитро Попадинець.

10. РЕПРЕЗЕНТАЦІЯ НА КОНВЕНЦІЯХ

З уваги на це, що наближається сезон рокових конвенцій й загальних зборів крайових українських організацій та імпрез, схвалено вислати на них репрезентантів УНСоюзу, а саме: на конвенцію Української Православної Ліґи що відбудеться в днях 19 - 21 липня ц. р.: Івана Кокольського, д-ра Михайла Данилюка, Олену Олек і Івана Іванчука. На конвенцію Ліґи Українсько - Американської Молоді, що відбудеться в Дітройті в часі Дня Праці: Анну Дубас, Тараса Шмаґалу, Мирона Куропася, Андрія Джулу й Івана Ващука. На конвенцію Нешенел Фратенал Конгрес, що відбудеться в Мінеаполісі в днях 25 - 27 вересня ц. р.: Йосипа Лисогора, Ярослава Падоха, Івана Кокольського і д-ра Михайла Данилюка. На конвенцію ОДВУ в Лігайтоні, в часі Дня Праці: інж. Степана Куропася і д-ра Володимира Галана. На Крайові змагання в тенісі і плаванні на Союзівці в часі Дня Праці: Йосипа Лисогора, Марію Душник, Ярослава Падоха і Володимира Сохана. На Крайову Конференцію організації УНО в Торонті, в часі від 3 - 5 вересня ц. р.: Богдана Зорича, Василя Дідюка і Івана Гевркка. Встановлення репрезентації на деякі інші крайові імпрези відложено на пізніше.

11. РІЗНЕ

Секретар 26-ої конвенції Володимир Сохан, подав до відома, що протокол конвенції вже виготовлений. Після дискусії схвалено доручити йому та ред. А. Драґанові, в порозумінні з членами Екзекутиви, приготовити цей протокол до публікації в „Свободі", а вгодом окремою книжкою.

Директор Канадійської Канцелярії В. Зорич пропонує, щоб з уваги на світову виставку, яка відбудеться в сторіччя Канади в 1967 році в Монтреалі, там відбути чергове річне засідання Головного Уряду УНСоюзу. Схвалено пропозицію в засаді відкладаючи деталі на пізніще.

Б. Зорич інформує, що Канадійська Канцелярія робить старання в напрямі підшукання відповідного об'єкту на канадійську „Союзівку" й прохає, щоб Екзекутива подбала про швидку реалізацію того потрібного проєкту.

Гол. предсідник пропонує, щоб з уваги на значне підвищення дієти, члени Екзекутиви не рахували собі коштів за час подорожі, що схвалено.

П. Роман Слободян інформує, що подбав про бонд для нового касира Івана Кокольського в сумі $100.000 й уважає, цим він самий є звільнений від відповідальности за майно УНСоюзу. Заяву принято до відома. В дальшому він заявляє, що працюватиме в головній канцелярії ще до 15 липня ц. р. й в тому часі закінчить свій піврічний звіт, після чого відійде на пенсію, користаючи з признаної йому конвенцією 40% пенсії.

Інж. С. Куропась пропонує, щоб скликувати наради Головного Уряду частіше, як тільки раз у рік. Гол. предсідник Й. Лисогір вияснює, що за статутом наради мають відбуватися тільки раз в рік в місяці травні. У випадку наглячої потреби можуть бути скликані надзвичайні наради.

Після вичерпання порядку нарад, гол. предсідник Й. Лисогір замкнув наради, на внесення Івана Кокольського і Марії Душник, о год. 7.10 вечором.

Ярослав Падох, головний секретар

ЗМАГАННЯ ОКРУГ . . .

(Закінчення зі стор. 3-ої)

піху причинилася велика активність нашої торонтонської округи в відкриванні нових Відділів в дільницях цього великого міста та при поодиноких світських організаціях і церквах.

Про це свідчать такі імпонуючі числа, як чотири нові Відділи відкриті в самому місті Торонті в 1965 р. та ще один саме відкритий в червні цього року в Торонті та другий, місяць раніше, в Торолд, онтерійського стейту. Цю активність треба поставити на приклад іншим Округам, бо ледве чи є Округа , в обсязі якої не було б багато українських громад та громадських, світських чи церковних, осередків, при яких не можна б закласти новий Відділ УНСоюзу.

На другому місці примістилася Округа з осідком у Філядельфії з 306 членами, а на третьому Округа Ню Йорку з 287. Ця остання округа зійшла на один щабель нижче у порівнанні з попереднім місяцем. Четверте й п'яте місце зберегли за собою округи Шикаґа і Дітройту, які придбали понад двісті членів.

Затривожуючим фактом у цих змаганнях є те, що деякі великі округи, із численними Відділами, майже зовсім не працювали в останньому місяці. Ось є поміж ними такі, що мають близько 40 Відділів, які — аж страх подумати — за повний місяць червень придбали лише 4 членів! Є також великі й відомі в цілім УНСоюзі Округи, які за повний місяць придбали тільки одного члена! Очевидно це є виїмкові випадки. Напевно за ними є деякі причини. Але такі випадки не сміють повторитися. Велика організація не може стояти на місці. Діячі відповідальні за свої організації, чи то Відділи, чи Округи, та й самі організації не можуть так собі приватно „йти на вакації", не подбавши про те, щоб хтось їх заступив у праці. Треба сподіватися, що такі випадки не повторяться й що вже в наступному місяці всі округи виконають свої місячні квоти, які в загальному рівняються одній дванадцятій їх річної квоти, тобто круглo одному відсоткові їх загального числа членів.

Повинно бути точкою амбіції Округ та їхніх Окружних Управ, щоб в щомісячних звітах, які сповіщають про стан змагання округ, всі Відділи Округи придбали бодай по два члени, якщо не більше. Тоді округи виконають своє завдання та матимуть змогу придбати річну нагороду УНСоюзу.

ДОСЯГНЕННЯ ОКРУГ УНСОЮЗУ В ПЕРШІМ ПІВРІЧЧЮ 1966 РОКУ

П.Ч.	ОКРУГА (осідок)	ПРИДБАЛА НОВИХ ЧЛЕНІВ: Кількість Відділів	До травня (5 міс.)	В червні	За перше півріччя
1.	Toronto, Ont.	32	249	85	334
2.	Philadelphia, Pa.	37	279	26	305
3.	New York, N.Y.	39	260	27	287
4.	Chicago, Ill.	33	215	27	242
5.	Detroit, Mich.	19	196	28	224
6.	Montreal, Que.	10	165	14	179
7.	Cleveland, Ohio	17	155	10	165
8.	Newark, N.J.	22	134	18	152
9.	Pittsburgh, Pa.	37	137	4	141
10.	Jersey City, N.J.	11	86	7	93
11.	Perth Amboy, N.J.	13	83	10	93
12.	Rochester, N.Y.	6	81	1	82
13.	New Haven, Conn.	16	64	14	78
14.	Frackville, Pa.	22	74	4	78
15.	Utica, N.Y.	11	68	5	73
16.	Allentown, Pa.	11	52	2	54
17.	Troy, N.Y.	8	51	3	54
18.	Winnipeg, Man.	4	44	1	45
19.	Passaic, N.J.	7	41	1	42
20.	Minneapolis, Minn.	10	29	1	30
21.	Youngstown, Ohio	10	19	6	25
22.	Buffalo, N.Y.	11	21	3	24
23.	Woonsocket, R.I.	8	19	2	21
24.	Baltimore, Md.	8	21	—	21
25.	Elmira, N.Y.	4	12	2	14
26.	Wilkes Barre, Pa.	9	12	1	13
27.	Boston, Mass.	5	11	1	12
28.	Scranton, Pa.	17	8	2	10
29.	Ludlow, Mass.	5	8	—	8
30.	St. Louis, Mo.	7	7	—	7
31.	Smithmill, Pa.	12	2	—	2
32.	Необ'єднані Відділи	22	55	6	61

ЛИСТА ВІДДІЛІВ, ЯКІ ПРИЄДНАЛИ 25 АБО БІЛЬШЕ НОВИХ ЧЛЕНІВ У ПЕРШІЙ ПОЛОВИНІ 1966 РОКУ

(СТАН НА 30-го ЧЕРВНЯ 1966 р.)

Ч. П.	Ч. Відд.	Місцевість	Число приєднаних членів по 31 травня	за червень	за перше півріччя
1.	434	Монтреаль, Квіб.	73	—	73
2.	461	Велланд, Онт.	40	32	72
3.	53	Пітсбург, Па.	58	—	58
4.	240	Клівленд, Огайо	44	1	45
5.	397	Філядельфія, Па.	43	—	43
6.	78	Мінерсвил, Па.	38	—	38
7.	42	Пассейк, Н. Дж.	37	1	38
8.	402	Етобікок, Онт.	26	12	38
9.	445	Вінніпеґ, Ман.	38	—	38
10.	153	Філядельфія, Па.	32	5	37
11.	361	Ню Йорк, Н.Й.	35	2	37
12.	94	Гемтремк, Міш.	32	3	35
13.	423	Шикаґо, Ілл.	30	2	32
14.	473	Монтреаль, Кві.	27	5	32
15.	194	Ню Йорк, Н.Й.	31	—	31
16.	346	Клівленд, Огайо	28	3	31
17.	233	Лорейн, Огайо	30	—	30
18.	407	Торонто, Онт.	28	2	30
19.	412	Торолд, Онт.	—	30	30
20.	292	Дітройт, Міш.	21	7	29
21.	327	Гемпстед, Н.Й.	28	1	29
22.	463	Віндзор, Онт.	29	—	29
23.	19	Ню Йорк, Н Й.	27	1	28
24.	432	Торонто, Онт.	26	2	28
25.	114	Шикаґо, Ілл.	22	5	27
26.	183	Дітройт, Міш.	18	9	27
27.	220	Шикаґо, Ілл.	24	3	27
28.	257	Лос Анджелес, К.	27	—	27
29.	293	Бруклин, Н.Й.	26	1	27

ЗДОБУТКИ КАМПАНІЇ ЗА ПРИЄДНУВАННЯ НОВИХ ЧЛЕНІВ У ЧЕРВНІ, 1966 р.

Ч. Відд.	Організатор	Приєднав у червні	Разом у 1966 р.
5	А. Палан	1	
	М. Хомайчук	3	10
13	П. Шевчук	1	12
14	М. Отрок	3	16
19	Р. Голіят	1	28
21	І. Бараник	2	3
22	Г. Олек	1	17
25	К. Стецюк	1	14
29	О. Маліщак	1	3
35	П. Пуцило	4	9
38	С. Гонза	1	3
42	П. Головачук	1	38
45	Н. Сенек	1	9
57	В. Жмуд	2	8
59	М. Галькевич	1	21
63	М. Турко	1	5
67	В. Пепюк	2	2
76	В. Салабун	3	
	С. Гавриш	1	5
85	Т. Панько	4	10
93	М. Іваницький	1	1
94	М. Кончак	3	35
102	М. Молеский	1	10
104	С. Гавриш	1	
	С. Мисан	1	13
106	А. Дванюк	1	13
114	М. Ткачук	5	27
116	П. Бабич	1	1
117	Р. Іваницький	2	6
121	О. Гадз	1	3
127	І. Була	3	16
128	М. Глова	1	1
133	А. Дубас	2	21
137	М. Колодруб	1	3
144	Н. Чомко	1	1
147	І. Зазворський	1	17
153	І. Одежинський	5	37
161	А. Джула	2	24
170	Д. Дидик	1	18
173	П. Серба	2	
	С. Гавриш	3	15
174	А. Слюсарчук	4	14
176	М. Остап	2	8
177	І. Лаба	1	5
183	Д. Карпюк	1	
	Д. Кошельовський	3	
	Д. Кошельовський, В. Гірняк	5	27
184	Б. Ластовецький	1	2
194	В. Несторчук	1	
	І. Василишин	2	31
204	В. Палідвор	6	15
214	О. Твардоський	1	16
218	С. Бурий	3	10
219	М. Юров	3	7
220	І. Мелінишин	3	27
224	О. Ерча	1	1
230	М. Мартинишин	1	
	П. Лщак	1	9
231	І. Сторчан	1	5
235	М. Бобер	2	14
240	А. Стецяк	1	45
245	М. Мартиненко	1	11
254	Б. Романишин	1	5
259	Ю. Гуглик	1	7
270	М. Баран	1	9
276	С. Іваницький	1	9
281	М. Волошин	1	21
286	О. Енгльот	2	15
287	Т. Люквіняк	1	6
291	М. Рутенський	1	2
292	П. Федик	6	29
293	А. Данилюк	1	27
295	С. Мотрович	2	8
301	В. Іващук	2	11
306	В. Гавриляк	1	1
321	Д. Чук	4	5
325	В. Чума	5	13
327	А. Копистянський	1	29
335	о. Е. Писар	1	1
343	М. Довга	1	8
344	Т. Бутрей	8	20
346	Р. Чучкевич	3	31
350	Т. Фінів	2	3
352	С. Гавриш	4	4
356	М. Воробець	1	10
361	С. Гавриш	1	
	І. Пригода	1	37
382	Ф. Петрик	1	11
384	В. Брездун	1	
	В. Владика	1	6
368	В. Подубинський	1	5
371	М. Герус	1	
	Ю. Бараник	4	8
374	В. Федорів	1	3
375	П. Тарнавський	1	11
379	М. Семків	4	14
383	О. Хома	1	11
387	В. Олійник	1	9
390	П. Бугрин	5	5
402	О. Бурій	12	38
406	М. Борик	1	6
407	В. Дідюк	2	30
412	В. Дідюк	30	30
414	І. Телюк	2	5
417	І. Цебрівський	4	6
422	Б. Грицишин	1	11
423	С. Куропась	2	32
427	П. Дяків	2	16
432	В. Зорич	2	28
446	М. Товтрівський	1	1
448	О. Скирський	7	12
455	О. Соколишин	1	6
460	П. Сахаревич	1	7
461	В. Дідюк	25	
	М. Грох	1	
	Н. Шпурко	6	72
465	М. Цехош	1	17
466	А. Гут	2	
	Г. Нога	1	13
471	В. Дідюк	1	23
475	Ю. Дзява	2	
	О. Скирський	3	32
484	В. Запаранюк	3	23
495	І. Паньків	1	7
498	І. Касючич	1	3
504	В. Гірняк	2	3

— о —

В кампанії у місяці червні узяли участь 111 Відділів і 116 організаторів, які разом зорганізували 313 членів.

ЧОТИРОРІЧНА ПОЧЕТЬ І ЗОБОВ'ЯЗАННЯ

Від найраніших часів союзові діячі уважали найбільшою почестю вибір на конвенційного делегата. Адже конвенція УНСоюзу це найбільший збір представників українського населення наших двох сусідних країв, який раз у чотири роки з'їздиться з усіх закутин американського континенту, щоб радити над важливими водночас відновити давні й нав'язати нові зв'язки з відомими й невідомими громадськими діячами та приятелями. Недаром називали конвенцію УНСоюзу українським соймом й недаром союзові діячі докладають таких великих старань до того, щоб бути обраними союзовими делегатами.

Велика почесть несе за собою також велику відповідальність. Конвенційні делегати, які залишаються ними повні чотири роки, є відповідальні не тільки за ухвали винесені на конвенції, але також за долю УНСоюзу впродовж їх каденції. Свою почесть вони оплачують збільшеною працею для тієї установи, яка їм цю почесть дала.

Цьогорічна конвенція готовилася ще далеко до її початку під кличем виконання делеґатського обовязку кожним делеґатом. Всі делеґати погодилися з закликом Екзекутиви УНСоюзу, проголошеним ще далеко до конвенції, що конвенційною відзнакою делеґатів буде ювілейна відзнака УНСоюзу видана з нагоди 70-річчя нашої установи й що всі делеґати подбають про те, щоб її придбати й зберегти на памятку конвенції й, що важніше, на доказ виконання свого делеґатського обовязку.

Чимало делеґатів виконало цей обовязок. Нижче поміщені дві таблиці докладно про це говорять. Повна сотня делеґатів вповні виконала свій обовязок, придбавши десять або більше членів, а других 176 делеґатів придбали неповну десятку. Є вони на добрій дорозі до того, щоб доповнити свою мінімальну квоту, бодай 10 членів, та мати почуття, що вони вповні виконали свій делеґатський обовязок. До цього їх закликаємо й сподіємося, що в недалекій майбутности їх призвища знайдуться на почесній листі тих делеґатів, які вже сповнили свій обовязок та видатно причинилися до дальшої розбудови УНСоюзу в цім конвенційнім році.

А тих делеґатів, які ще досі з різних причин не приступили до виконання свого зобовязання заохочуємо до цього й дораджуємо не відкладати його на пізніше. Поміж їх рідними, приятелями й знайомими є десятки чи сотні таких, які не є членами УНСоюзу, або й коли є, то забезпечені на такі невеликі суми, що їх треба видно збільшити. Вони напевно не відмовляться від того, коли делеґат застукає до їх хати. Отож вже від сьогодні розпочинаймо цю конечну акцію. Нехай до кінця цього року не буде ані одного делеґата, який не став би справжнім будівничим Батька Союзу в його конвенційному році.

1. В. Дідюк 163
2. І. Одежинський 66
3. К. Сачкох 58
4. Д. Попадинець 58
5. С. Гавриш 55
6. В. Гірняк 49
7. І. Петрунцьо 38
8. І. Геврик 38
9. М. Ткачук 31
10. Р. Чучкевич 31
11. Г. Магер 30
12. М. Душник 30
13. А. Копистянський 29
14. Б. Зорич 29
15. Р. Голіят 28
16. М. Ннч 26
17. А. Джула 25
18. В. Запаранюк 23
19. А. Стецяк 22
20. М. Новак 22
21. В. Гавриляк 22
22. А. Дубас 21
23. Т. Бутрей 20
24. П. Федик 19
25. П. Головачук 18
26. О. Олек 18
27. С. Куца 18
28. Е. Гомотюк 17
29. М. Отрок 16
30. І. Зазворський 16
31. Д. Дидик 16
32. В. Колодій 16
33. Т. Носікевич 16
34. М. Шпурко 16
35. І. Була 15
36. Л. Гардій 15
37. І. Мельнишин 15
38. П. Дяків 15
39. М. Малинівський 15
40. М. Стецюк 14
41. П. Стецик 14
42. С. Шількевич 14
43. А. Слюсарчук 14
44. І. Василишин 14
45. Е. Барилка 14
46. І. Пригода 14
47. М. Семків 14
48. М. Федишишин 13
49. П. Пироганич 13
50. В. Попович 13
51. Й. Ярема 13
52. А. Бурій 13
53. М. Ольшанський 13
54. П. Шевчук 12
55. М. Процак 12
56. С. Мисак 12
57. В. Рефт 12
58. Л. Воднар 12
59. І. Кудрин 12
60. П. Щерба 12
61. Я. Падох 12
62. О. Твардовський 12
63. В. Труфин 12
64. А. Барна 12
65. В. Цюпа 12
66. Г. Кіміль 12
67. Б. Мельник 12
68. В. Мандзій 11
69. В. Козіцький 11
70. І. Влиха 11
71. А. Гарас 11
72. С. Івасечко 11
73. І. Яковенко 11
74. М. Галькевич 11
75. Т. Шлікула 11
76. Й. Чопко 11
77. М. Волошин 11
78. І. Ващук 11
79. М. Сірий 11
80. С. Лупацій 11
81. Ф. Петрик 11
82. М. Хомин 11
83. Р. Шраменко 10
84. Й. Геречко 10
85. І. Пиндус 10
86. В. Сиваник 10
87. Т. Слівінський 10
88. Т. Панко 10
89. В. Квас 10
90. М. Бабій 10
91. В. Борисевич 10
92. М. Семчишак 10
93. А. Пилюк 10
94. В. Дідик 10
95. В. Палідвор 10
96. В. Корба 10
97. С. Бурий 10
98. Н. Гут 10
99. В. Іващук 10
100. В. Вишиваний 10
101. Й. Хома 10

1. В. Олійник 9
2. В. Жмуд 8
3. А. Іванюк 8
4. М. Остап 8
5. М Бобер 8
6. С. Іваницький 8
7. М. Дербуш 8
8. П. Таркавський 8
9. А. Триш 7
10. Л. Ладичак 7
11. О. Куземчак 7
12. Я. Базюк 7
13. Ю. Гуглик 7
14. А. Запаранюк 7
15. І. Паньків 7
16. Ю. Баранюк 7
17. І Серант 6
18. М. Бобечко 6
19. І. Ярчак 6
20. Р. Іваницький 6
21. І. Малець 6
22. І. Скіра 6
23. І. Іваник 6
24. С. Мотрович 6
25. М. Воробець 6
26. О. Бакай 6
27. Є. Омельченко 6
28. М. Граб 6
29. М. Петрів 6
30. Я. Блищак 6
31. П. Пуцило 5
32. В. Гуссар 5
33. М. Сеник 5
34. М. Турко 5
35. П. Костик 5
36. Й. Ракочий 5
37. С. Хомяк 5
38. В. Папіж 5
39. І. Лаба 5
40. О. Соколишин 5
41. Я. Кришталович 5
42. П. Ліщак 5
43. В. Головінський 5
44. А. Ремик 5
45. Т. Шмаґала 5
46. В. Романишин 5
47. П. Сильчак 5
48. І. Флис 5
49. І. Мушастий 5
50. Ю. Вельгош 5
51. Д. Чук 5
52. П. Мудрий 5
53. М. Мартинюк 5
54. І. Талюк 5
55. Т. Тещук 5
56. Р. Смук 5
57. М. Цехош 5
58. Г. Нога 5
59. С. Куропась 4
60. М. Демедчук 4
61. Д. Шмагала 4
62. М. Молеський 4
63. М. Капраль 4
64. І. Тарнавський 4
65. І. Михальцевич 4
66. М. Мартинишин 4
67. С. Михалишин 4
68. А. Шарак 4
69. В. Василенко 4
70. А. Андрусишин 4
71. Е. Притула 4
72. І. Гаврилюк 4
73. о. О. Мицик 4
74. І. Мельник 4
75. П. Вербовецький 4
76. М. Сцебело 4
77. О. Зинюк 3
78. І. Баранюк 3
79. О. Маліцак 3
80. С. Гонза 3
81. В. Салабун 3
82. М. Попель 3
83. О. Гадз 3
84. М. Колодруб 3
85. о. М. Харіщак 4
86. М. Юров 3
87. С. Мазур 3
88. П. Булат 3
89. М. Мартиненко 3
90. П. Аркотин 3
91. І. Василюка 3
92. Т. Лютвіняк 3
93. А. Словік 3
94. А. Данильчук 3
95. В. Пулк 3
96. О. Мацак 3
97. М. Гентош 3
98. Ю. Торик 3
99. Г. Степаник 3
100. о. П. Мелех 3
101. К. Мураль 3
102. Г. Ліва 3
103. В. Федорів 3
104. І Даньківський 3
105. Ю. Чайка 3
106. Ф. Стахов 3
107. П. Дубас 3
108. Є. Василишин 3
109. М. Курочка 2
110. С. Оріх 2
111. Б. Вовчук 2
112. С. Гунька 2
113. В. Пилюк 2
114. Р. Карбівник 2
115. П. Кочірка 2
116. В. Валігун 2
117. В. Звірник 2
118. Д. Смерека 2
119. А. Клим 2
120. І. Чабан 2
121. М. Пелехата 2
122. П. Мелень 2
123. С. Раск 2
124. Б. Ластавецький 2
125. М. Салдан 2
126. П. Репа 2
127. В. Козак 2
128. Ф. Голод 2
129. М. Кальба 2
130. В. Дерлиця 2
131. К. Лукач 2
132. В. Сохан 2
133. М. Гнатик 2
134. І. Новак 2
135. І. Малько 2
136. Я. Мартинюк 2
137. Т. Фінів 2
138. М. Василюк 2
139. П. Ващишин 2
140. В. Брездун 2
141. В. Подубинський 2
142. І. Красник 2
143. П. Самець 2
144. М. Шпитко 2
145. А. Вовк 1
146. А. Пресковия 1
147. В. Гнатів 1
148. С. Слободян 1
149. С. Долошицький 1
150. О. Бала 1
151. А. Кобрин 1
152. М. Чомко 1
153. М. Йовик 1
154. С. Филик 1
155. П. Ковальчук 1
156. М. Політило 1
157. В. Несторчук 1
158. М. Ковальчук 1
159. М. Баран 1
160. А. Добрянська 1
161. О. Прокопович 1
162. М. Рутенски 1
163. Д. Галонжка 1
164. М. Долгун 1
165. В. Гурянський 1
166. М. Макар 1
167. Е Колтонюк 1
168. М. Борик 1
169. В. Басюк 1
170. В. Зацерковний 1
171. П. Дорожанський 1
172. М. Бережук 1
173. К. Чорномаз 1
174. С. Кочій 1
175. М. С. Чарторийський 1
176. М. Денисюк 1

Новий Відділ УНС ім. Івана Франка в Торолд, Онт.

Хоч сонічко пражило здорово, а температура змагалась добре понад 90 ступенів, то 1-го липня ц.р. поважна група громадян м. Торолд, Онт. в Канаді, зібралась на загальні основуючі збори відділу УНС. Два тижні попередила підготовчо - організаційна праця місцевого пароха всеч. о. М. Блаженка, який разом із обласним організатором і головним радним УНС п. В. Дідюком та з великою і активною допомогою секретаря відділу ч. 468 п. П. Самця і секретаря відділу ч. 427 п. Дякова відвідали багато домів - родин, щоб переконати їх в доцільності належати до найбільшої української братсько - запомогової організації. Хоч справа не була легка, всеж таки, при наполегливій праці, увінчалася надзвичайним успіхом і вже на основуючих загальних зборах відділ мав понад 35 членів-основників.

Збори відкрив всеч. о М. Блаженко спільною молитвою, привітав присутніх, а зокрема обласного організатора і головного радного п. В. Дідюка, і секретаря відділу 468 п. П. Самця, яких рівнож запрошено до почесної президії. Зборами проводила ділова президія в складі: всеч. о. М. Блаженко — голова, п. В. Бачинський — секретар. По докладній інформації про УНС п. В. Дідюка, запитах, відповідях і дискусії, одноголосно обрано першу управу відділу у такому складі: С. Венґльовський — голова, І. Мицал — заступник голови, всеч. о. М. Блаженко — секретар, Євгенія Тепило — помічник секретаря, Василь Бачинський — касир. Контрольна Комісія: В. Шандерський — голова, С. Мостовий — член, В. Якобчук — член.

Відділ приняв назву Великого Каменяра України — Івана Франка. У пляні праці збори намітили напрямні у приєднюванні нових членів, яких число до кінця цього року повинно б досягати сто. Рішено відзначити подію оснування відділу ширшими сходинами в осінньому часі, а рівночасно спопуляризувати відділ під час відкриття і посвячення ново - збудованої церкви.

Варто підкреслити, що до нового відділу вписалося поважне число молодих, вже в Канаді роджених, які виявили велику охоту і зрозуміння для праці в УНС. Торолд місто не велике і наших людей не дуже багато. Парохія також не велика, а загально - громадське життя зосереджується власне при церкві, яку взірцево як направду духовий провідник веде всеч. о. М. Блаженко. Околиця Ніяґарського півострова є опанована комуністичною інтриґою, куди на жаль, свідомо чи несвідомо попало і наших братів незрячих. Все це поволі відходить, але все ще треба впертої і довгої праці. Започаткована будова нової в змодернізованому українсько - візантійському стилі церкви, яка буде не тільки прикрасою Торолду, але і гордістю українців, напевно змінить богато дечого. Новооснований відділ УНС буде рівнож одним сильним звеном у праці для Бога і України.

Збори проходили в найкращій атмосфері. Виявили велике зрозуміння до цих справ в першу чергу всеч. о. парох, як і його добрі парохіяни. Щирою подякою предсідника зборів присутнім, а головно організаторові, закінчено загальні збори спільною знімкою. Від себе я маю направду велику приємність зложити прилюдно щиру подяку всеч. о. М. Блаженкові за повну і безкорисну допомогу в зорганізуванню відділу, п. П. Самцеві із Наяґра ан ди Лейк за його допомогу, вирозуміння і щире товариське відношення. Така сама подяка і п. Дяковому із Ст. Кетеринс. Я вповні переконаний, що відділ УНС в Торолд буде одним із кращих під кожним оглядом.

В. Дідюк

Відділ УНС українських євангеликів в Нюарку відбув піврічні збори

Нюарк, Н. Дж. — 11-го червня тут у просторій церковній залі відбулись піврічні збори 340-го відділу УНС, який є першим відділом українських євангеликів. Збори були скликані, щоби перевірити, що було зроблено за перших шість місяців існування того відділу, та усталити управу відділу.

Збори відкрив голова відділу Іван Толкан, а молитву провів настоятель церкви пастор Андрій Давидюк. Організатор того відділу та обласний організатор і гол. радний УНС Степан Гаврищ з'ясував ціль зборів та обширно пpoаналізував пророблену вже працю за останніх 6 місяців. Він висловив признання управі відділу і сказав, що відділ гарно розвивається, а доказом є те, що при закладанню його було 35 нових членів, а тепер вже понад 60. За так гарний ріст відділу він висловив подяку і признання Софії Оріхівській, бо це при її допомозі здобуто всіх тих нових членів.

На внесок Василя Жуковського вибрано слідуючу управу відділу: Іван Толкан — голова, Р. Фрайре — заступник, Софія Оріхівська — секретар, Василь Жуковський — заступник секретаря, Роберто Олівейра — організаційний референт, Василь Колюбінський — касир. Контрольну Комісію очолила Гелен Давидюк.

Після вибору відбулась оживлена дискусія, в якій забирали слово майже всі присутні. Широко була дискутована справа побільшення відділу. Новообрана секретарка Софія Оріхівська заявила, що доложить всіх зусиль, щоби до кінця цього року, цебто першої своєї річниці, відділ мав 100 членів.

Збори закінчив молитвою пастор А. Давидюк. Слід згадати, що пастор Андрій Давидюк не є членом управи відділу і тим самим не виконує жадних обов'язків відділового урядника. С. Г.

БОГДАН ЗОРИЧ...

(Закінчення зі стор. 4-ої)

менші осередки українського поселення в тій великій своїм обширом країні, закладаючи нові відділи КУК, організуючи громадську й освітню працю на місцях та виконуючи безліч інших обов'язків справжнього „подорожуючого амбасадора" впродовж трьох років. Дальших два роки він виконував таку саму функцію домініяльного організатора для Українського Національного Об'єдання (УНО) Канади й сьогодні навряд чи є друга людина, яка так основно і так до глибини знала б „Канадійську Україну", як знає її новообраний заступник головного предсідника УНСоюзу та директор його Канадійської Канцелярії Богдан Зорич.

У цій своїй праці Богдан Зорич зустрівся, очевидно, і з Українським Народним Союзом, в якому зразу ж пізнав і основу і ґарантію українського майбутнього в ЗДА і Канаді. В 1951-му році він переїхав з Вінніпеґу до Торонта, а захопившись однаково, як ідеєю, так і працею та можливостями УНСоюзу, Зорич вкоротці став секретарем 432-го Відділу УНС, що його розбудував у найбільший Відділ в Канаді та взагалі один з найбільших Відділів УНС. Бувши секретарем того Відділу і з часом перейнявши пост і обов'язки організатора УНС, Богдан Зорич своїми організаційними успіхами здобув собі таку популярність і пошану серед членства УНС, що вже в 1958-му році на 24-ій конвенції в Клівленді його майже одноголосно обрано на головного радного. Його однаково як старанням і успіхам треба завдячувати, що УНСоюз остаточно відкрив в Торонті свою канцелярію і Богдан Зорич став її першим директором. Почесну функцію голови канцелярії початково виконував тодішний гол. контролер та один із лідерів УНС в Канаді, інж. Володимир Коссар. З часом Богдан Зорич перейняв також функції головного репрезентанта („чіф ейджент") УНСоюзу перед канадійським урядом і став справжнім „Містером УНС" на Канаду. Було однаково і логічно і по заслузі, що недавня 26-та конвенція УНС в Шикаґо вибрала Богдана Зорича однодушно на пост третього заступника головного предсідника УНС, як першого члена його Головного Екзекутивного Комітету з Канади.

Богдан Зорич одружений. Пані Ярослава Зорич, відома громадська і, зокрема пластова діячка, при всіх своїх родинних і громадських обов'язках уже в цьому році завершила свою вищу освіту, здобувши ступень магістра на Оттавському університеті. Їхні дві доні - студентки, Квітка і Христина, йдуть слідами своїх батьків, уже від ранньої молодости не тільки інтересуючись, але й беруть активну участь в українському житті.

Питання й відповіді про зміни в іміґраційному законі і в соціяльному забезпеченні

Чи я потребую подавати нову петицію про моїх родичів за кордоном?

Питання: Я є натуралізований американський громадянин. Колись я подавав петицію про іміґрацію моїх батьків та брата й сестру. Вони тепер чекають своєї черги приїхати до ЗДА. Мені недавно казали, що за новим законом мої батьки можуть приїхати негайно. Всі петиції були схвалені. Чи я потребую подавати нові петиції?

Відповідь: Ні, старі петиції досі дійсні. Їх автоматично застосують до нових катеґорій, до яких ваші родичі належать за новим законом. Раніше ваші батьки мали право на другу преференцію, але за новим законом. вони можуть приїхати негайно. Якщо ви досі того не зробили, ми вам радимо повідомити ваших батьків, щоб сконтактувалися з найближчим американським консулятом і довідалися, як скоро вони можуть дістати візи і бути готовими до подорожі.

Ваш брат і сестра за новим законом належать до п'ятої преференції. Їм, очевидно, доведеться почекати. Як довго, це залежить від величини квоти для їх країни і попиту на них. Ті квоти будуть дійсні до 30 червня 1968. Проте новий закон дозволяє використовувати квотні числа, не використані країнами з великими квотами. Внаслідок цього багато родичів, що належать до преференційних катеґорії, будуть мати змогу приїхати раніше, як за старим законом. Як ми сказали вище, ваша стара петиція важна.

Як новий закон вплине на іміґрантів, які не мають родичів у ЗДА?

Питання: Я іміґрував до ЗДА кілька років тому з країни з відкритою квотою. Мій приятель, що живе в тій самій країні, хотів би також приїхати сюди. В нього немає нікого в З'єдинених Державах, він не є професіоналом і не має спеціяльної кваліфікації. Чи має новий закон якісь важливі зміни?

Відповідь: Так. За новим законом ваш приятель, незалежно від того, чи він прийде сюди як непреференційний іміґрант, чи як особа, що має преференційну кваліфікацію, він мусить дістати посвідку від Департаменту Праці, що його приїзд не матиме неґативного впливу на умови праці робітників у ЗДА тої самої кваліфікації. Щоб дістати таку довідку, ваш приятель, або хтось замість нього, мусить знайти працедавця, який захоче підписати аплікацію для такої довідки від Департаменту Праці.

Чи я маю право на медичну обслугу?

Питання: Мені 65 років і не дістаю пенсій соціяльного забезпечення ані залізничної. Недавно я читала, що близько 4,000,000 осіб такої самої категорії мають право на лікування в шпиталях і медичну допомогу в рамках соціяльного забезпечення. Як мені довідатись, чи я є одною з них?

Відповідь: Ідіть до найближчого Уряду Соціяльного Забезпечення або напишіть до Американської Ради для Обслуги Національностей (див. адресу нижче) і попросіть прислати вам урядову брошуру „Зміни в законі про соціяльне забезпечення, 1965 — коротке пояснення". Такі брошурки є англійською та 22 іншими мовами.

Скільки можна найменше заробляти, щоб діставати пенсію для особи понад 72 роки?

Питання: Я — вдова і маю 73 роки. Я не маю соціяльного забезпечення. Протягом останнього року я багато разів доглядала дітей і часто заробляла тим 8 або 10 дол. на тиждень. Я не платила з тих грошей жадних податків. Недавно я читала в газеті, що жінка понад 70 років не потребує заробляти багато, щоб діставати якусь пенсію. Чи то правда?

Відповідь: Так, якщо ви заробили принаймні 50 дол. від одного працедавця в кожному з трьох календарних кварталів, або якщо ви заробили понад 400 дол. в якийсь з календарних років між 1962-1965. У першому випадку ви можете діставати місячну пенсію в 35 дол., а в другому випадку ви діставатимете можливо більше, залежно від суми заробітку і від періоду праці. Якщо це відповідає вашому випадкові, напишіть до Американської Ради для Обслуги Національностей (див. адресу нижче), і ви дістанете потрібні інформації.

ЗАУВАЖЕННЯ ДО ЧИТАЧІВ:

Читачі, що мають інші питання про іміґрацію, натуралізацію або соціяльне забезпечення, або хто хоче мати безкоштовний примірник брошури „Зміни в законі про соціяльне забезпечення 1965 — короткі пояснення", (яку можна мати в англійській, українській та 21 - інших мовах), або „Новий іміґраційний закон, коротке резюме з його найголовніших пунктів", можете написати до Американської Ради для Обслуги Національностей, або її відділів, що звичайно звуться Інтернаціональними Інститутами. Адреса:

A.C.N.S., 20 West 40th St., New York, N.Y. 10018.

Американська Рада

Таборування на Оселі СУМА в Елленвіл

В підніжжю Кетскилських гір, при дорозі ч. 209, недалеко „Союзівки", оточена зеленими лісами, лежить сумівська осєля, звана популярно „Сумівкою". І на тій „Сумівці" вже протягом 12 років відбуваються сумівські відпочинкові і виховні табори. Кожного року ці табори кращають, розвиваються, набирають більшої різноманітности та відбуваються за наперед випрацьованим правильником і пляном.

Цьогорічне таборування підготовила покликана для цього Таборова Комісія, на чолі із Г. Цебрієм, підшукуючи відповідну Команду та виховників.

Перший табір ім. І. Франка розпочато Службами Божими, що їх відслужили сумівські Капеляни — о. Л. Гузар в українській кат. каплиці, а о. І. Ткачук в українській прав. каплиці

До табору прибуло 261 молодих юнаків і юначок, яких поділено на 4 підтабори. Офіційне відкриття табору довершив голова Таборової Комісії Г. Цебрій, привітавши таборовиків і батьків і представивши Команду табору. Від Головної Управи СУМА привітав юнацтво і побажав їм успіхів в таборуванні інж. М. Семанишин.

Все юнацтво в таборі приміщене в гарно анвінуваних і відновлених будинках (8 осіб в кімнаті), в яких є гаряча і холодна вода, туалети та лазнички. До кожної кімнати призначений виховник.

Треба радіти, що ловний склад команди табору (крім медсестри) складається з молодих сумівців і сумівок, студентів коледжів і університетів, які вже виросли в рядах СУМА і в таборах і сьогодні самі перебрали керму над молоддю. Вони найкраще знають їхні душі, а молодь їх слухає, любить і повинується їхнім наказам.

Командантом Табору є Л. Кормелюк — виховник І ступеня (студент Норзен Арізона університету, Бунчужний — В. Данчук (Гантер Коледж), головний виховник — мгр. Ю. Кульчицький (Джордж Тавн Університет Вашингтон) — Виховниці старших юначок: Іня Гікава (Університі Іллиной), Таня Красій (Університет у Філядельфії) виховниця молодших юначок — Наталка Шалай (Гантер Коледж), виховники юнаків: — З. Гальчевич (Ст. Пітерс Коледж), Є. Михайлюк (Бронкс Комюніти Коледж). Медсестрою працює п-ні Дифренко, цисарем Ком. Р. Мірчук, а в виховнім складі студенти: Оксана Ельяшевська, Ігор Цішкевич і Лев Іваськевич.

На сумівському таборі юнацтво має ідеальні умовини для відпочинку. Гори, ліси, луки, велике озеро, широка гірська річка з гарною гатою, водопадом і кладками. Добра обслуга кухні забезпечує їх здоровими харчами й овочами, що вони споживають у великій таборовій їдальні.

Крім відпочинку і здорових харчів, юнацтво на Оселі СУМА під наглядом і вмілим керівництвом досвідчених виховників, доповнює своє знання з різних українознавчих ділянок, які вимагаються при складанні юнацьких іспитів, перебувають в рідному українському середовищі, запізнаються з українськими звичаями, співають українських пісень, самі творять і співають таборові коломийки, вправляють спорт і своїми силами відзначають таборові свята.

Дуже приємно вражає на таборі українська розговірна мова, про що вже направду совісно подбали наші молоді виховники.

Табір проходить під гаслом „Ум гостри, насталюй волю" тому цілий таборовий день в русі і дії, так, що таборовикам ніколи скучати. Від год. 7:30 — вставання — руханка, піднесення прапорів і молитва, сніданок, порядкування кімнат, відхід на заняття (спів, гри і забави, розповіді про Івана Франка), в год. 1-шій обід, відхід над озеро і річку, купання і плавання, підвечірок над озером, вечеря, спортові гри, дозвілля, Молитва - апель і в год. 9:30 трубка закликає до нічної тиші. Після так проведеного дня, юнацтво опалене сонцем, відсвіжене водою і повітрям, життєрадісне і веселе, засипляє твердим, а холодні ночі, ясне зоряне небо, та тисячний спів цвіркунів, лише сприяють здоровому відпочинкові.

Юнацтво вже відбуло триденну прогулянку (старші юнаки), дво-денну (старші юначки) й одноденну (молодші юнаки).

Кожної неділі, від год. 2-ї по полудні відбуваються відвідини батьків. Кожний батько і мати мають право відвідати своїх дітей в таборі, побачити як вони живуть та перебути з ними відповідний час. В неділю вечором, Команда Табору влаштовую для юнацтва забави, під звуки мелодій українських і клясичних танків.

В суботу, 23 липня ц. р. відбулася велика Сумівська Ватра, на закінчення Табору ім Івана Франка.

Корнотаючи з нагоди, що багато батьків приїжджає в суботу і неділю у відвідини своїх дітей чи на відпочинок для старших, Таборова Комісія і Команда Табору, запрошує їх на короткі наради, і інформує про табір та життя і розвиток Оселі. Остання така нарада винесла признання Команді Табору за вміле ведення табору та опіку над дітьми. Хочеться побажати, щоб і наступний Табір ім. Симона Петлюри, був таким самим успішним як і перший, відпочинково-виховний табір ім. Івана Франка на Оселі СУМА. Хай не буде ніодного юнака - сумівця чи юначки - сумівки, які не відбули б сумівських таборів.

Г. Ц - ій,

ЗВІЛЬНИЛИ ВІД... ВИПІКАННЯ ХЛІБА

Потужність хлібозаводів та пекарень України зросла в два з половиною рази, що дало можливість звільнити від домашньої праці близько 5 мільйонів жінок, зберегти 54 тисячі тонн палива на рік, — каже в „Радянській Україні" з 13 червня голова Укоопспілки Ф. Колесник.

У новій п'ятирічці, — говорить він, — ми поставили завдання повністю вивільнити сільських жінок від домашнього випікання хліба.

ФОНД НАГЛОЇ ПОТРЕБИ

Список ч. 71

І. Зазварський	С. Данилевич	Т. Сімків
В. Новотний	С. Данилевич	П. М. Чмир
І. Новотний	З. Е. Вікс	Ф. Козан
В. Гудз	Т. Крупа	Ф. Козан
І. Гудз	Д. Лосовий	Ф. Козан
М. Логаза, д-р	В. С. Вінич	С. Ковалевич
О. Павлюк	В. С. Вінич	І. Якимяк
А. Кедринський	А. Когут	І. Казим
В. Демко	І. Цибряк	М. Добош
І. Вілас	М. Мартинишин	М. В. Пушкар
О. Басараб	П. Ліщак	М. В. Пушкар
Т. Наливайко	Т. Зарічний	С. Квасюк
П. Целевич	С. Зарічний	І. Удич
А. Громяк	Т. Гаврилів	М. Чарківський

Сума проголошених чеків	141.73
Раніше проголошено	20,461.82
Разом	20,603.55

Список ч. 72

о. Н. Левицький	В. Матвій	І. Назар
Ю. Гайовий	О. Онишканич	С. Чорний
Г. Пращик	М. Тимець	О. Юхман
М. Колодруб	М. Гнатишак	М. Варан
С. Колодруб	І. Ткачик	В. Варан
Л. Гнатов	Ю. Макольондра	С. Головата
Т. Шпікула	В. Чернянський	В. Федчишин
М. Ванах	С. Гасяк	Я. Щегрин
П. Маршалок	Б. Лотоцький	В. Федорів
М. Кобіт	В. Лотоцький	Я. Данківський
І. Матис	Т. Тилавський	Ф. Кулицький
І. Цолтан	М. Настин	М. Кулицький
Я. Апостол	Г. Місіль	Е. Криворучка
І. Логуш	М. Томаш	Е. Криворучка
Л. Попіль	Д. Хромяк	
Д. Гандзюк	В. Бойко	

Сума проголошених чеків	116.53
Раніше проголошено	20,603.55
Разом	20,720.08

Список ч. 73

І. Тищенко	Ю. Кобрин	І. Гнідь
М. Думка	Р. Рибак	В. Флюнт
В. Шашаровський	А. Данилюк	І. Маштамір
М. Скамай	Л. Смовська	Д. Мандибур
А. Скамай	С. Тоцький	А. Кухарська
А. Скамай	С. Кириленко	Г. Папіж
Д. Скамай	О. Сльників	Я. Карпяк
І. Різник	М. Каркось	В. Осталюк
І. Скіра	Д. Крохмалюк	П. Пободюк, д-р
Г. Коровицький	О. Полець	М. Солоницька
Я. Цюк	Г. Гайва	Д. Гусак
Р. Данилевич	Г. Чигрин	Д. Хабич
О. Пригар	М. Колянківський	В. Крамарчук
М. Пригар	З відділової каси	Я. Курдидик
М. Дербуш	А. Добош	

Сума проголошених чеків	116.20
Раніше проголошено	20,720.08
Разом	20,836.28

Список ч. 74

Д. Слободян	О. Зеруха	О. Гречин
В. Черній	Л. Кучерська	М. Якимчук
К. Стецюк	О. Кука	В. Юрків
В. Стецюк	О. Саноцький, д-р	І. Василюка
З. Спилик	М. Сатурський, д-р	М. Василюка
Т. Івасечко	К. Буковець	В. Сохан
М. Сівка	І. Колак, д-р	Р. Куліковський
І. Серант	М. Верхоляк	Д. Скордій
Ю. Серант	Л. Дутчак	М. Болюх
Д. Смерека	А. Пліщук	Ю. Шаряк
В. Качмарський	М. Мартиненко	А. Зазворський
О. Качмарський	О. Мартиненко	Ф. Лялька
І. Зеруха	П. Булат	

Сума проголошених чеків	121.95
Раніше проголошено	20,836.28
Разом	20,958.23

ХРОНІКА УВАН У ЗДА

Конференція пам'яті Л.Є. Чикаленка

Першу річницю смерти Левка Євгеновича Чикаленка, ученого археолога і громадсько - політичного діяча, одного з організаторів Української Вільної Академії Наук у перші повоєнні дні в Німеччині, УВАН у ЗДА відзначила конференцією його пам'яті, що відбулась 5-го березня 1966 року. Програма: О. Архімович — Вступне слово; О. Домбровський — Участь Л. Чикаленка в праці Секції Античної історії; Т. Івасівка — Л. Чикаленко, як археолог; В. Мартос — Політична діяльність Л. Чикаленка; Б. Ржепецький — Л. Чикаленко та його доба.

Спільна Шевченківська сесія УВАН у ЗДА і УВАН у Канаді

З нагоди 20-тиріччя УВАН у вільному світі, 13-го березня 1966 р. відбулась спільна Шевченківська сесія УВАН Канади і ЗДА у Вінніпегу. Головну доповідь зробив віце - президент УВАН у ЗДА, проф. Д. Горняткевич: „Малярська творчість Т. Шевченка".

Шевченківська Конференція

12-го березня 1966 р відбулась традиційна Шевченківська конференція УВАН у ЗДА. Доповіді: О. Повстенко — Межигірський Спас у творчості Шевченка; В. Міяковський — Шевченкіяна в Музеї - Архіві УВАН у ЗДА.

Наукові Конференції Академії

20-го березня — Пленарна конференція. Доповідь Ю. Шевельова — Новітня українська літературна мова з типологічного погляду.

27-го березня — Засідання Комісії для збереження і вивчення спадщини Володимира Винниченка, присвячене 15-річчю з дня смерти В. Винниченка. Програма; Г. Костюк — Вступне слово; З. Туркало — Відвідини В Винниченка у „Закутку" в 1948 р. (спогади); Музей - Архів урядив у верхній залі Академії виставку пейзажів В. Винниченка.

17-го квітня — наукове засідання Історичної секції. Доповіді: О. Оглоблин — Іконографія гетьмана Івана Мазепи; В. Омельченко — 15-тиріччя з дня смерти Д. Дорошенка.

30-го квітня — Пленарна конференція. Доповідь О. Грановського — Вклад українців у життя і культуру ЗДА і Канади.

Наукова Праця Членів Академії

Вийшла друком праця О Архімовича (французькою мовою) — „Наслідки сільського господарства СССР в 1964 році", журнал „Проблем совєтік", Інститут вивчення СРСР, Мюнхен, 1965, ч. 10. стор. 40-56.

Праця Л. Марголіної „Тип кучерів, фолікулярні властивості і медуляція у техаських і південно - африканських кіз" надрукована у „Вірджінія Джорнал оф Сайнс", січень 1966, стор. 32-39.

Стаття Б. Цимбалістого „Хлопці молодшого віку в колонії Джеймсбург і можливості їх лікування" надрукована в журналі „Велфейр Репортер", т. XVI, ч. 3, 1965. Прочитав доповідь: „Сучасні напрямки в правопорушництві молоді" — студентам педагогічного факультету Ратгерс Університету, 11-го квітня 1966 року.

Музей-Архів УВАН у ЗДА

В зв'язку з тим, що на 1965 рік припало 20-тиріччя з дня смерти засновника і директора Музею Визвольної Боротьби у Празі, Дмитра Антоновича, а також 20-тиріччя існування Музею-Архіву УВАН, Музей - Архів УВАН у ЗДА склав записку для Конференції дійсних членів УВАН у ЗДА за підписами керівника Музею-Архіву, В. Міяковського, і голови історичної секції, О. Оглоблина, про надання Музеєві - Архівові УВАН у ЗДА імени Дмитра Антоновича. Конференція дійсних членів 17-го квітня 1966 року цю пропозицію схвалила.

В березні, заснована з ініціятиви Ольги Кекиш та Надії Кмети спеціяльна колекція матеріялів пам'яті її брата Олекси Теребуса, поповнилась новими матеріялами. Надійшла копія з унікального фільма, зробленого 1917 року у Києві зі сценами у Лаврі, на Софійській площі, військові вправи, похорон вояка тощо Також передано гарно оправлений портрет Олекси Теребуса. Як уже повідомлялось, в колекції Теребуса знаходиться унікальний Кобзарь 1867 року. Цей Кобзарь був на чільному місці в експозиції вибраних матеріялів з відділу Шевченкіяна, що її Музей улаштував з нагоди Шевченківської річниці.

До відділу Шевченкіяна надійшли матеріяли високої цінности від О. Гайдамаки — десять унікальних фотографій середини XIX століття Шевченка (дві) та його друзів - М. Костомарова (2), О. Лазаревського (1), М. Лазаревського (1) і Г. Честахонського (4).

У березні й квітні 1966 р. надійшли цінні матеріяли від таких осіб: М. Битинський — персональні документи, рукописи та інше (58 одиниць), В. Кедровський — оригінальні рисунки з краєвидами і типами населення Галичини роботи Фредеріка Картера (11), О. Лятуринська — 12 писанок її роботи, Т. Рожанківський — старовинний косівський килим, що належав родині Шухевичів і родовід цієї родини на 10 картках; І. Косач - Борисова — фото Шевченкового внука, відомого маляря Фотія Красицького 1893-1894 роки; О. Рішай — дві папки зібраних ним матеріялів про О Кошиця, Г. Китастого та інших.

Різні матеріяли надійшли в березні й квітні від таких осіб: о. Б. Арійчук (1), О. Архімович (12), І. Бакало (49), П. Белей (1), Л. Биковський (97), Ф. Бульбенко (2), Н. Василенко - Полонська (1), В. Гвоздецький (12), Р. Голіян (1), Г Горбач (1), О. Грановський (12), Л. Грицак (12), Д. Гуменна (4), О. Данко (5), О. Домбровський (1), о. А. Дублянський (1), П. Дубрівний (6), О. Ґердан - Заклинська (1), І. Кмета (2), Г. Костюк (1), М. Кравчук (2), П. Криволап (3), Ю. Лавріненко (3), А. Лук'яненко (1), Т. Луців (4), Л. Марголіна (1), Б. Мартос (28), П. Мегик (10), О. Омеціньский (1), А. Орел (1), О. Павловська (18), О. Пашківська (45), М. Понеділок (5), О. Повстенко (7), В. Радзикевич (3), О. Русич (3), І. Світ (109), Н. Синявська (1), Д. Соловей кий (1), В. Федорончук (1), П. Феденко (1), С. Чернявський (5), В. Шиприкевич (2), Д. Ярославська (1). Від редакцій періодичних видань надійшло 427 примірників, від установ і видавництв — 20, від бібліотек (в обмін) — 30. Придбано книжок з українстики — 10. Всього за два місяці прийнято; книжок — 254, періодиків — 735, ілюстративних матеріялів — 195, рукописів та документальних матеріялів — 105, різних — 124, всього 1413 одиниць. Закаталогізовано 165 книжок, складено приймальні списки на нові матеріяли, закаталогізовано 21 мистецький експонат.

Фінансові Надходження у березні й квітні 1966

Д-р Надія Теребус-Кмета склала 100 дол. Українсько-американська ліга (Честер, Пенна) склала 50 дол. По 30 дол.: д-р К. Бризгун (Торонто) і М. Мартиненко (Ню Йорк).

В. Вовк з Ст. Пол, Мінн. надіслав 25 дол., приписавши: „Народові моєму — це пожертва, мені — це радість і надія." Також по 25 дол склали: М. Гайдак (Ст. Пол), В. Гвоздецький (Юта), І. Коровицький (Філа), В. Новицький (Ню Йорк), Т. Мирошниченко (Ню Йорк), д-р Р. Осінчук (Н.Й.), А. Орел (Н Й.), д-р Т. Сеньковський (Філа), І. Світ (Н.Й.), А. Романюк (Оттава), Степан Тимошенко. По 20 дол.: Об'єднання українських ветеринарних лікарів у Шикаго і Український культурно-мистецький клюб у Міннеаполісі через Валентину Ярмоленко. Д-р М. Віда склав дол. 17.50. По 15 дол : З. Мельник (Синсінаті) і А Жук (Відень). Надіслали по 10 дол.: „Україна" у Вашингтоні, Ю. Бахур (Дітройт), В. Витвицький (Дітройт), О. Волянський (Ню Йорк), І. Гаєвський (Н.Й), Д. Дмитренко (Н.Й.), П. Дубрівний (Н.Дж.), Н. Зубенко (Австралія), А. Ключко (Н.Й), І. Клисяк (Пенна), Ю. Кафтан (Н.Й.), о Я. Костецький (Н.Й.), Іва Куліш (Н.Й.), С. Ліщинський (Н Й.), С. Незд (Трентон, Н.Дж.), М. Нешта (Н.Й.), Н. Нововірський (Н.Й.), К. Перейма (Огайо), С. Сім'яник (Н.Й), О. Соловей (Ст. Пол), Ф. Украдига (Юта), В. Чекедра (Пінн). А. Романюк (Оттава) склав 7 дол. Пожертви по 5 дол.: Р. Климкевич (Фльорида), Г. Кормач (Н Й.), В. Мазурик (Н. Дж.), Б. Мартос. Дол. 16.50 склали 9 осіб.

Пожертви для вшанування дорогих покійних

Пам'яті Левка Чикаленка — 10 дол. від З. Бориспольця.

Пам'яті Євгена Черняхівського — 10 дол від М. Креєр (Баффало).

Пам'яті Осипа Різник — 10 дол. від Ю. Кафтана.

Пам'яті д-ра Семена Демидчука — 10 дол. від С. і О. Кулик та 10 дол. від Марії Ківацької.

Пам'яті Ксенії Шандрукевич — 10 дол. від К. Паньківського

Пам'яті дружини Наталії Левицької — 10 дол. від Г. Нички.

Пам'яті Олександра Рицара — 25 дол. від Вадима Лесича.

Пам'яті д-ра Олени Одрини — 15 дол. від Філядельфійських друзів через Тетяну Гаращенко.

Пам'яті Василя Дубровського — 10 дол. від І. Дубровського.

Надходження до спеціяльних Фондів Академії

В період березень - квітень 1966 надійшли такі пожертви до фонду видання праці О. Косач - Кривинюк „Леся Українка". Хронологія життя та творчости": від 68-го відділу Союзу Українок Америки у Сирак'юзах через Ірену Подюк — 25 дол ; від 66-го відділу СУА у Ню-Гейвен за підписним листом ч. 31 — 25 дол.; від 8-го відділу у Бронксі, Н.Й., за підписним листом ч. 30 через Анну Свенсон — 31 дол.; від 73-го відділу СУА у Бріджпорті за підписаним листом ч. 35 через Мирославу Чубату — 25 дол.; від 35-го відділу СУА в Озон Парку, Н.Й., за підписним листом ч. 23 через Анну Опарик — 10 дол ; від 3-го відділу СУА „Жіноча Поміч", Н.Й. за підписним листом ч. 24 через Марію Марусевич — 10 дол.; від 71-го відділу СУА (Ню Джерзі), за підписним листом ч. 71 через Лідію Величківську — 10 дол.; від 83-го відділу СУА (Ню Йорк), за підписним листом ч. 26 через Варвару Бачинську — 20 дол. Надійшло від відділу Українського Золотого Хреста у Дітройті, за підписним листом ч. 51 через п. Корчмарик 37 дол. і від 14-го відділу цієї організації — 10 дол По 10 дол. склали А. Орел і д-р К. Бризгун.

До Фонду видань праць Олександра Оглоблина були такі надходження: за підписним листом ч. 3 через М. Химича (Філа) — 72 дол. за листом ч. 12 через Богдана Корчмарика — дол. 47.50 і за листом ч. 6 через Любомира Винаря — 21 дол М. Заклинський (Н.Й.) склав 20 дол.

Ф. Украдига (Юта) склав 5 дол. до Фонду Осьмачки і 5 дол. до Фонду Винниченка.

Пожертви до Допомогового Фонду ім. Д. Дорошенка: по 10 дол. — К. Бризгун, С Гаєвська, Ю. Манастирський (Дітройт) та Ю. Манастирський (Пассейк).

Від Управи УВАН у ЗДА і Управи Фундації Академії

Висловлюємо щиру подяку усім, що матеріяльно підтримують працю Академії: допомагають сплатити борг за будинок, уможливлюють поточну працю і дають пожертви на спеціяльні видавничі фонди.

Далі збираємо кошти на сплату будинку і на такі фонди: видання праці „Леся Українка. Хронологія життя й творчости", фонди вшанування пам'яті М. Ветухова і Т. Осьмачки, фонд В. Винниченка, фонди видання праць О. Оглоблина, „Анналів" та „Історичних збірників" і фонд ім. Д. Дорошенка допомоги потребуючим українським ученим та їх родинам.

Пожертви прохаємо надсилати на адресу:

The Ukrainian Academy of Arts and Sciences, Inc., 206 West 100 Street, New York, N.Y. 10025.

Посмертні згадки

МИХАЙЛО КУЦЛО, член Товариства Запорозька Січ, Відд. 353 УНСоюзу в Ню Бронсвіку, Н.Дж., помер на удар серця дня 24-го червня 1966 р., проживши 52 роки. Покійний походив зі села Пискоровичі, пов. Ярослав, Західня Україна. Залишив у великому смутку свою дружину Софію. Похорон відбувся 27-го червня ц.р. Службу Божу відправив за спокій душі Покійного католицький священик отець Танчак. При численній участи Приятелів, Знайомих та Членів Відділу, Покійного похоронено на цвинтарі в Дейтон, Н.Дж. Вічна Йому Пам'ять!

Николай Василюк, секр.

ТАРЗАН, ч. 5659. Монголи появляються!

... Тарзан від мавп полював, не кваплячись, не турбуючися зовсім небезпекою ...

Від Зетара та його монголів, які плянували плюндрувати країну!

Незабаром ці дивні люди висипалися зі свого сховку... щоб здійснити своє призначення!